

COMMENTARIUM

GIUGNO / HAZİRAN 2018 / N024

YAYIN GRUBUNUN MESAJI / REDAZIONE	5
150. YIL DÖNÜMÜMÜZ YAKLAŞIRKEN / VERSO IL 150mo ANNIVERSARIO...	6
BEN 19 MAYIS'TA DOĞDUM / SONO NATA IL 19 MAGGIO	8
GALİLEİ VE PİSA / LA TORRE DI PISA E GALILEI	9
BİYOLOJİ DÜNYASI VE KADINLAR / LE DONNE E LA BIOLOGIA	10
GELECEĞİ PROGRAMLAMAK / PROGRAMMARE PER IMPARARE INVECE CHE IMPARARE A PROGRAMMARE	13
FARKLI OLANI ANLAMAK / LEGGERE CON ALTRI OCCHI	14
TAVAN ARASI / IN MANSARDA	15
OKULDA YAŞAM / VITA NELLA SCUOLA	17
TÖRENLER / CERIMONIE	18
GELENEKSEL GÜNLER / GIORNALI SPECIALI	25
KONFERANSLAR / CONFERENZE	38
PROJELER / PROGETTI	39
ÖDÜLLER & BAŞARILAR / PREMI	44
GEZİ / GITA	51
MERCEK ALTINDA / SOTTO LA LENTE	58
İSTANBUL / ISTANBUL	67

İÇİNDEKİLER / INDICE

SAHİBİ / DIRETTRICE RESPONSABILE

CAMILLA STELLACCI

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ / COLLABORATRICE

DENİZ HADIMOĞLU

YAYIN TÜRÜ

SÜRELİ YAYIN

YAYIN SÜRESİ

6 AYDA BİR / SEMESTRALE

YAYIN GRUBU / REDAZIONE

M. SUSANNA BERNARDI

DENİZ HADIMOĞLU

GAMZE AKKUŞ KILIÇ

NIHAN ÖZYÜREK

MATTEO EVANGELISTI

LOREDANA DI LEONE

SAYI 24

HAZİRAN 2018 / GIUGNO

İLETİŞİM BİLGİLERİ

TURNACIBAŞI SK. NO:20

BEYOĞLU / İSTANBUL

TEL: +90 212 244 4225

FAX: +90 212 293 25 77

info@galileilisesi.k12.tr

www.galileilisesi.k12.tr

TASARIM&BASKI

M A T S İ Y A H

(SOLDAN SAĞA) Şirin Tunalı, İdil Melda Karakale, Müge Gergin, Zeynep Nisan Dede, Nehir Marsel Çeliker, Defne Gerçekçi, Nart Özel, Melisa Özdemir.

Değerli Okurlarımız,

Basın Kulübü olarak siz okuyucularımıza yepyeni bir sayı daha hazırladık. İnaniyoruz ki sizlerin beğenisine sunduğumuz bu sayımızı da keyifle okuyacaksınız.

Basın Kulübü Öğrencileri

Cari lettori,

Siamo molto felici di presentarvi la nuova edizione di Commentarium.

Gli studenti della redazione

COMMENTARIUM

150. YIL DÖNÜMÜMÜZ YAKLAŞIRKEN... / *VERSO IL 150mo ANNIVERSARIO...*

Okulumuzun 150.yıl dönümünü kutlamaya hazırlanırken, hep birlikte zaman makinesiyle geçmişe doğru bir yolculuğa çıkalım ve geçtiğimiz yüzyılda nelerin değiştiğine şöyle bir göz atalım.

Sene 1996, Türkiye’de zorunlu eğitim süresinin beş yıldan sekiz yıla uzatılmasını esas alan yeni ve önemli bir kanun çıkmıştı. Türkiye’de, yabancı okul statüsündeki İtalyan rahibelerce yönetilen kurumumuz, tüm yabancı okullar gibi çıkan bu kanuna uyum sağlayarak uzun bir geçmişi olan ortaokulunu dereceli olarak kapatmak zorunda kalmıştı. O dönem okulumuz bünyesinde anaokulu, hem İtalyan hem yabancı öğrenciler için ilkokul bir de Türk öğrenciler için ortaokul vardı. Ortaokulun kapatılmasının ardından okulumuzda büyük bir boşluk oluştu. Üstelik, rakamlara baktığımızda dengeler bozulmuş, tüm kurumumuzu ekonomik olarak ayakta tutan ortaokulumuzun kapatılması gerçeği karşımıza çıkmıştı. Bu yıllar, okulumuzu yeniden ayağa kaldıracak bir çözüm arayışı içinde geçen zor, sıkıntılı ve düşünceli yıllardı. Böylelikle 2000 yılında, iki küçük hazırlık sınıfı ve bir orta son sınıftan oluşan lise kademesi açılmış oldu.

Şimdi, yeniden geçmişe, 1996 yılına, okulumuzda gerçekleşen büyük yenilikler yılına geri dönelim. Daha önce de belirttiğimiz üzere, bu yıl içinde zorunlu eğitim süresi ile ilgili büyük değişiklik haberi almıştık. Bu durumun hemen öncesinde ise- yine aynı yılda- okulumuz “İtalyan Kız Ortaokulu”nu (bilinen adıyla IKO), İtalyan Karma Ortaokuluna dönüştürme kararı almıştı. Bunun sebebi de kız ve erkek öğrencilerin bir arada okumasının daha eğitici ve zenginleştirici olacağına dair inancımızdı.

Benzer bir değişim 1959 yılında meydana gelmişti. Ancak bu değişimin sebepleri farklıydı. O yıla kadar sadece kız öğrencilerden oluşan ilkokulumuz, İtalyan Konsoloslğunun içinde bulunan erkek ilkokulunun kapanmasının ardından, karma okula dönüşmüştü. Böylelikle okulumuz bir anda İtalyan bir kurumda eğitim görme imkânından mahrum kalan erkek öğrencileri bünyesinde misafir etmişti.

M. SUSANNA BERNARDİ
Okul Müdürü

150. YIL DÖNÜMÜMÜZ YAKLAŞIRKEN... / *VERSO IL 150mo ANNIVERSARIO...*

In preparazione al 150° anniversario della nostra scuola, risaliamo sull'immaginaria macchina del tempo e andiamo a vedere che cosa succedeva verso la fine del secolo scorso. Siamo nel 1996 e in Turchia viene promulgata una legge molto importante che modifica il numero degli anni di obbligatorietà scolastica: da cinque anni, l'obbligo si estese a otto anni. La nostra istituzione, essendo gestita dalle suore italiane, quindi straniera per il paese turco, va soggetta alla normativa locale che prevede che la gestione straniera non possa riguardare gli studenti locali frequentanti ancora la scuola dell'obbligo. Per cui ci si trovò costretti, insieme alle altre scuole straniere di diverse nazionalità, a chiudere gradualmente la fiorente scuola media mista di lunga tradizione.

In quel momento erano presenti diversi gradi scolastici: la scuola dell'infanzia, la scuola primaria per italiani e stranieri e la scuola media per i ragazzi turchi. Con la chiusura della scuola media quanti ambienti spaziosi sarebbero rimasti inutilizzati e anche numericamente parlando, quest'ultima restava comunque la realtà più consistente, quella sulla quale si reggeva anche economicamente tutta la nostra istituzione. Furono anni di riflessione e di grande travaglio nella ricerca di una soluzione che potesse rilanciare la scuola, tenendo però anche conto delle forze che la gestione di un cambiamento richiedeva.

Fu così che nel 2000 fu aperto il liceo che constava quell'anno dell'ultima classe di terza media e di due piccole classi di preparatoria.

Ma facciamo un passo indietro e torniamo al 1996, anno di grandi novità a scuola. Abbiamo già visto che durante quest'anno la notizia della nuova normativa locale riguardante gli anni di obbligo di frequenza scolastica, dopo un periodo di crisi e di elaborazione di una non facile decisione, portò all'apertura del liceo; prima di tale avvenimento però, proprio in quell'anno la scuola decise di trasformarsi da scuola media femminile (la famosa IKO, ossia "İtalyan Kız Ortaokul") a scuola media mista, convinti che l'integrazione tra ragazzi e ragazze fosse più arricchente e formativa.

Un altro cambiamento simile avvenne nel 1959, anche se le motivazioni che lo causarono furono diverse: la scuola elementare, fino a quel momento solo femminile, divenne mista dopo la chiusura della scuola elementare maschile situata nei paraggi del Consolato Italiano; la nostra scuola fu quindi pronta ad aprirsi all'accoglienza degli studenti che, improvvisamente persero la possibilità di frequentare un'istituzione italiana.

M. SUSANNA BERNARDI
Dirigente Scolastico

BEN 19 MAYIS'TA DOĞDUM / SONO NATA IL 19 MAGGIO

Değerli Okur, yıl iki bin on sekiz...

Mustafa Kemal'in Samsun'da tutuşturduğu kurtuluş meşalesinin, Anadolu'da, elden ele, gönülden gönle dolaşmasının doksan dokuzuncu yıl dönümü. O gün, Samsun'un vatanperver insanlarını selamlayan Atatürk'ün taşıdığı duygularla, selamlıyorum sizleri.

Milletimizin tüm onur ve asaletiyle Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün rehberliğinde, tarih sahnesinde bir defa daha şaha kalkışının başlangıcıdır 19 Mayıs... 19 Mayıs, sadece Türk millî kurtuluş hareketinin başlangıcı değil, yeni Türk devletinin de çağdaş değerlerle milletler ailesi içerisinde yerini almasının adıdır. Bu sonsuz doğuş, Samsun'da başlamıştır. Samsun, bir ulusun kurtuluşunun, çağdaş, demokratik devletin kuruluşunun ilk adımıdır. 1919 Mayıs'ının ilk ışıkları, Samsun ufkunda doğan Mustafa Kemal'in ve Anadolu destanının ilk müjdesini verir. Yanan ve yıkılan bir yurt, silahları ellerinden alınmış asker, şaha kalkar Samsun'dan gelen ışıla... Yılın ve ümitsiz insanların kalbini binbir harelî umutla yoğuran bu ses, şöyle fısıldar milletimin kanındaki kahramanlığa: "Bizi öldürmek değil, diri diri mezara sokmak istiyorlar. Evet, belki bugün uçurumun kenarındayız, fakat hiçbir zaman ümidimizi yitirmeyeceğiz. Cesaretimiz, bizi kurtaracaktır!" Dalga dalga yayılır bir kutlu nefes gibi bu ses yüreklere. Mustafa Kemal'in nefesi, Samsun'dan Sakarya'ya, Kocatepe'den, Dumlupınar'a yankılanır ve ulaşır sonsuzluğun kalbine.

Ey Türk Milletinin Büyük Ata'sı bugün doksan dokuzuncu yılı Samsun'dan bir milletin kalbine doğuşunun. Ve biz, yüreğimizle biliyoruz ki seni anlamak, sevmek demektir. Seni anlamak, ülkeyi yüceltmek, yükseltmek demektir. Belki zaman zaman ülkenin bazı manzaraları karşısında, mavi gözlerin hüznleniyordur ancak bil ki Türk gençliği gücünü, insanı delip geçen keskin ve kararlı bakışlarından alıyor.

Emanetlerin en kutsalını emanet ettiğin gençler olarak bizler, dün olduğu gibi bugün de yarın da izinde, sözünde yolundayız Ata'm. Cumhuriyetin ve devrimlerinin yılmaz bekçileriyiz. Gösterdiğin hedefe doğru, hep izinde, daima zafere, medeniyete, aydınlığa koşacağız... Yolumuzda sen, ışığımsın!

DENİZ KOLÇAK
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Caro lettore, è il 2018...

Mentre Mustafa Kemal andava a Samsun, in Anatolia, per bruciare la torcia della salvezza e festeggiare il 99° anniversario delle azioni di Atatürk.

Sotto la guida del grande leader Mustafa Kemal Atatürk, con tutto l'onore e la nobiltà della nazionalità turca, il 19 maggio è l'inizio di un nuovo secolo nella storia... Il 19 maggio non è solo l'inizio del movimento di liberazione nazionale turco, è anche la nascita di valori contemporanei condivisi con le altre nazioni. Samsun è il primo passo verso la creazione di uno stato moderno e democratico, con la liberazione di una nazione. Alle prime luci del 19 maggio 1919, Mustafa Kemal Atatürk scrive il primo vangelo dell'epopea anatolica. Un dormitorio che brucia e crolla, un soldato senza armi, questa storia impasta i cuori di persone disperate con la speranza di mille lamenti, l'eroe dice così: "Non ci uccidono, vogliono renderlo vivo gli eroi. Sì, forse oggi siamo vicini al limite, ma non perderemo mai la speranza. Il nostro coraggio ci salverà!" Si diffondono queste parole come un respiro benedetto per questi cuori. Il soffio di Mustafa Kemal riecheggia da Samsun a Sakarya, Kocatepe, Dumlupınar e poi raggiunge il cuore dell'eternità.

Il grande leader del popolo turco è nato nel cuore di una nazione nella 1919, e in quest'anno si festeggia il 99° anniversario della salvezza di Samsun. E noi, con i nostri cuori, sappiamo che conoscerlo significa amare, comprenderlo e glorificare il paese. Forse in questi tempi, di fronte ad alcuni punti di vista del nostro paese, gli occhi azzurri di Mustafa Kemal sono tristi, ma sanno che il potere della gioventù turca deriva dal suo sguardo acuto e deciso a penetrare nell'animo.

Siamo i vigili cani da guardia della Repubblica turca e delle sue rivoluzioni. Correremo sempre alla vittoria, alla civiltà, alla luce... Sulla nostra strada, c'è la luce mostrata da Mustafa Kemal Atatürk.

DENİZ KOLÇAK
Insegnante di Lingua e Letteratura Turca

GALİLEİ VE PİSA

/ LA TORRE DI PISA E GALILEI

Hepimiz eğik yapısıyla dünyanın sayılı mimari eserlerinden biri olan Pisa Kulesi'ni biliriz. Yolu Pisa'ya düşenlerimizse kulenin duruşunu düzeltmeye çalışan o klasik pozdan vermişizdir. İşte, Galileo Galilei, o kuleye bizden çok farklı bir gözle bakmıştır.

1589-1592 yılları arasında Pisa Üniversitesinde eğitmen olarak çalışan Galilei, Aristoteles'in yıllarca kabul edilen fizik yasalarını altüst etmiştir. Aristoteles'e göre farklı kütlelerdeki cisimler, aynı yükseklikten serbest bırakıldıklarında kütlelerine bağlı olan zamanlarda ve hızlarla yere düşmeliydi. Yani kütlesi büyük olan cisimler kısa sürede ve yüksek hızla yere ulaşmalıydı. Galilei, aynı anda ağır bir top ve bir bilyeyi meşhur eğik Pisa Kulesi'nin tepesinden bıraktıktan saniyeler sonra bu kabullenmenin yanlış olduğunu anlamıştı. Çünkü iki cisim hemen hemen aynı sürede ve aynı hızlarla yere ulaşmıştı.

Galileo Galilei'nin yüzyıllar önce yapmış olduğu bu deneyi, 1971 yılında, Apollo 15 adlı uzay aracının komutanı Dave Scott, Ay'da gerçekleştirmiştir. Scott'un bir elinde çekiç diğer elinde bir kuş tüyü ile gerçekleştirdiği deney sonrası bilim insanı Galilei'nin haklılığı bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Yapmış olduğu deneyler ve fikirleriyle bilimsel çalışmalarda çığır açan Galileo Galilei şu an aramızda olmasa bile deneyini gerçekleştirdiği eğik Pisa Kule-

si yıllardır yerinde durmakta. Şayet bir gün yolunuz Pisa'ya düşerse kuleye bir de Galilei'nin gözünden bakınız. Pek tabii, kuleyi düzeltmeye çalışan poz da vermeyi unutmayınız.

MESUT GÜRSOY
Fizik Öğretmeni

Tutti conosciamo la torre di Pisa e Galileo Galilei la guardò con un occhio diverso dal nostro, quando tra il 1589 e il 1592 fu ordinario di Matematica, presso la locale università. Egli rovesciò le tesi di fisica sostenute da Aristotele, che diceva che la velocità di caduta di un corpo dipendeva dal peso. Galilei affermò che è importante il mezzo, attraverso cui cadono, e che "se si levasse totalmente la resistenza del mezzo tutte le materie discenderebbero con eguale velocità". Esperimento questo che trova la conferma in quello realizzato sulla Luna, nel 1971, da Dave Scott, comandante del veicolo spaziale Apollo 15.

Quindi Galilei aveva intuito il giusto secoli prima e quando oggi vedrai la torre pendente di Pisa, prima di fare la classica foto di chi la sostiene, non dimenticare che è stata anche oggetto di questa importante intuizione.

MESUT GÜRSOY
Insegnante di Fisica

BİYOLOJİ DÜNYASI VE KADINLAR

/ LE DONNE E LA BIOLOGIA

“Hilde Mangold’un Üzücü Hayat Hikâyesi”

Çoğu kez, bilimin varlığını göz önünde bulunduruyor, onu bağımsız bir çalışma sahası olarak düşünüyoruz. Ancak, bilim insanlarla birlikte ilerler. Biyoloji dünyasında, özellikle de embriyoloji alanında devrim yapan kadınlardan biri kök hücreler ve klonlama üzerine yapılan tüm çalışmaların annesi olarak bilinen Hilde Mangold’dur. Ne yazık ki kendisi daha 26 yaşındayken hayatını kaybetmiş, daha uzun yıllar yaşasaymış kim bilir daha ne çok önemli bilimsel gelişmeye imzasını atacakmış.

Hilde Mangold 20 Ekim 1898’de doğu merkez Alman ili olan Gotha Thuringia’da, Gertrude ve Ernest Proescholdt’ın kızları olarak dünyaya geldi. Bir ablası ve bir kız kardeşi daha vardı. Sabun fabrikaları olan ailesi dönemin zenginleri arasında seçkin bir yere de sahipti.

Hilde, 1919 yılında Frankfurt Üniversitesine girdi. Frankfurt’ta eğitim görürken, Hans Spemann’in yaptığı bir konferansa katıldı. Hans Spemann’in araştırması onun o kadar ilgisini çekti ki Hans’ın görev yaptığı okula- Almanya’nın Freiburg’daki Zooloji Enstitüsüne- kayıt oldu. Hilde Mangold, 1920’de Friedburg Üniversitesinde yük-

sek lisansını bitirdi ve yine Hans Spemann’in çalışmalarına dikkat kesilerek onun laboratuvarında, Freiberg’deki Zooloji Enstitüsünde, doktora yapmaya karar verdi. Hans Spemann’in ekibine katıldıktan sonra, Hilde Mangold’a erkek doktora öğrencilerinin çalıştığı gibi yeni araştırma sahaları verilmedi. Bunun yerine 1800’lü yıllarda daha önceden yayınlanmış olan deneyleri tekrar yapması istendi. Sırf kadın olduğu için ona böyle davranıldı.

Yeni çalışmasında Hilde Mangold, iki farklı renkte yeni maymun dorsal dudaklarına, farklı renklerin uygulandığında ortaya çıkan gelişmelerin kolayca izlenebileceğini tespit etti. Fakat dudakları iki dudakla karışık birleşmiş çift ikili geliştiren bir embriyo büyüdü. Ayrıca nakledilen sırt dudaklarının, ana vücut embriyosundan gelen vücudunun geri kalan kısmı ile birlikte en yakın ikizin bazı kasları ve diğer destekleyici dokuları oluşturduğunu da fark etti. Sonuçta dorsal dudak embriyonun ustalığını Hilde yaptı ve onu “organizatör” olarak adlandırdı.

Embriyologlarla ilgili deneyler, 1900’lerin başında hız kazandı. İlk deneyler, bir alıcı embriyodan bir bağışçının (donör) embriyoya nakledilen hücrelerin kaderini belirlediğini gösterdi. Örneğin, bir bağışçının (donör) sırt hücreleri, bir alıcının karnına nakledilirse, dorsal hücreler bütünleşip mide hücreleri hâline geliyordu. Bununla birlikte, bölge nihai olarak beyini ve omuriliği oluşturan nöral tüp hâline gelmek için harekete geçmiş oluyordu. Hans Spemann ve Hilde Mangold, sinir tüpü bölgesinden progenitor hücrelerin bir bağışçı (donör) embriyodan, alıcı bir embriyoya nakledilmesi durumunda hücrenin yerleşimine bakılmaksızın daima bir sinir tüpü gelişeceğini de böylece keşfettiler.

Hans Spemann; Hilde Mangold’un doktora tezinde, iki tür embriyo olan koyu renkli Newt (Triturus cristatus) ve açık renkli Newt (Triturus taeniatus) içeren bir dizi deneyin yer aldığını ileri sürdü. 1921 baharında Hilde Mangold, koyu renk yeni embriyonun hücrelerini, açık renkli embriyo üzerine naklederek, deneylere başlamış oldu. 1921 yılında, yaptığı deneyler sırasında Hilde Mangold, Hans Spemann’in başdanışmanı Otto Mangold’u ile tanıştı ve onunla evlendi. 1924 yılında, Hilde Mangold’s’un bir oğlu oldu. Ardından Freiburg’dan Berlin’e taşındılar ve eşi

BİYOLOJİ DÜNYASI VE KADINLAR / LE DONNE E LA BIOLOGIA

Otto, Kaiser Wilhelm Biyoloji Enstitüsünde yönetici olarak görev yaptı. Aynı yıl Mangold'un tez çalışması, dünyanın en ünlü embriyoloji dergilerinden biri olan Wilhelm Roux' da yayımlandı. 4 Eylül 1924'te Hilde Mangold, evindeki mutfakta çıkan patlama sonrası vücudunda oluşan derin yanıklardan ötürü hayatını kaybetti.

Şimdi bir embriyonun gelişimi hakkında çok daha fazla şey biliyoruz ve bunların büyük bir kısmı da bahsettiğimiz deneylerle o yıllarda Hilde Mangold tarafından bilim dünyasına kazandırılan gelişmelerdi. Yirmi beş yaşındayken sadece bir kağıtla embriyoloji alanında devrim yaratan Hilde, böyle trajik bir olayla hayattan kopmasaydı, kim bilir daha neler başaracaktı...

MATTEO EVANGELISTI
Biyoloji Öğretmeni

"La triste storia di Hilde Mangold"

Molte volte siamo abituati a vedere la scienza in maniera distaccata, data la sua oggettività nell'osservare le cose. Tuttavia la scienza viaggia sulle gambe delle persone. Una delle donne che ha rivoluzionato il mondo della biologia, in particolare dell'embriologia, è stata Hilde Mangold un nome che, ai molti non è noto, ma che è la madre di tutti gli studi che vengono oggi condotti sulle cellule staminali e sulla clonazione animale. Purtroppo è morta a soli 26 anni e chissà quante conoscenze avrebbe potuto ancora darci, se fosse vissuta più a lungo. Hilde è nata il 20 ottobre 1898 a Gotha in Turingia, una provincia della Germania centro orientale. I suoi genitori, Ernest e Gertrude Proescholdt, possedevano una fabbrica di sapone ed erano considerati abbastanza ricchi per quel tempo. Poco altro si sa della vita iniziale di Hilde. Ha frequentato l'Università di Jena per due anni prima di trasferirsi all'Università di Francoforte nel 1919.

Fu all'Università di Francoforte che ascoltò una conferenza di Hans Spemann e fu ispirata a perseguire la ricerca sull'embriologia nella scuola di specializzazione. Infatti, Hilde Mangold iniziò il suo dottorato nel 1920 all'Università di Friedburg, in Germania, e

presto si unì al laboratorio di Spemann per il suo dottorato.

Rimase delusa quando il suo progetto di tesi assegnato era, semplicemente, quello di replicare i risultati di Abraham Trembley, uno scienziato della fine del 1700. Trembley ha studiato Hydra, una piccola specie di acqua dolce in grado di rigenerarsi, sosteneva che quando un'idra veniva capovolta, le cellule alteravano la loro identità; le cellule precedentemente all'interno sono diventate cellule esterne e viceversa. Frustrato, ma determinato ad avere successo, Mangold si mise al lavoro per invertire i polipi dell'idra.

Questa non era l'unica volta che Spemann aveva dato i suoi progetti di studenti laureati, che equivalevano a poco più di un lavoro di supporto. Salome Waelsch, considerato il fondatore della moderna biologia dello sviluppo, entrò a far parte del laboratorio di Spemann nel 1928 e ricevette un compito altrettanto banale per la sua tesi Waelsch affermò che "Non c'erano dubbi sul pregiudizio di Spemann contro le donne" e cita Mangold come un primo esempio.

Anche se avesse voluto completare questo progetto, le idre di Mangold non stavano collaborando. Passò più di un anno a lavorare su questo incarico, e alla fine anche Spemann non è stato in grado di far girare l'idra al suo interno. Sentendosi come se stesse perdendo tempo, Mangold fece pressione su Spemann per un nuovo progetto, e alla fine le diede un compito degno delle sue capacità.

Basandosi sul lavoro precedente di Spemann, il suo nuovo progetto fu quello di determinare in che modo l'identità cellulare viene specificata durante la gastrulazione (uno step dello sviluppo embrionale). Spemann e Mangold ipotizzarono che le cellule dorsali, le cellule che avviavano la gastrulazione, davano istruzioni in qualche modo alle altre cellule su cosa diventare (che tipo di cellule sarebbero diventate). Il modo migliore per verificare questa ipotesi era tramite i trapianti di cellule embrionali.

Lo stesso Spemann era un maestro di esperimenti di trapianto, usando nuovi embrioni e Mangold era una studente dotata.

BİYOLOJİ DÜNYASI VE KADINLAR

/ LE DONNE E LA BIOLOGIA

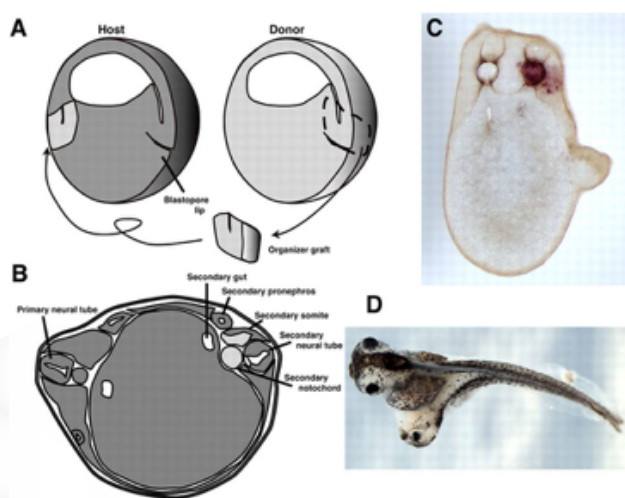
Alla fine del trapianto, gli embrioni furono rimessi nell'acqua del laghetto e Mangold dovette semplicemente guardare e aspettare. La maggior parte degli embrioni morì, poiché gli antibiotici non erano ancora disponibili e senza il sottile strato di tessuto esterno non c'era nulla che proteggesse gli embrioni dagli agenti patogeni e dai contaminanti nell'acqua dello stagno. Due giorni dopo, avrebbe scoperto che la sua ipotesi era corretta: gli embrioni sopravvissuti avevano effettivamente sviluppato un secondo asse del corpo! Molti giorni, osservò che un intero tubo neurale e il cervello si sarebbero formati nel sito del trapianto. È importante sottolineare che queste nuove strutture sono state formate dalle cellule ospiti, che circondano il tessuto trapiantato. Questo esperimento ha dimostrato che le cellule trapiantate stavano istruendo, o inducendo, cellule vicine per migrare e adottare specifici destini cellulari. Mangold ha lavorato a questo progetto per due anni, fino alla pubblicazione della sua tesi del 1924, "Induzione embrionale, mediante l'impianto di organizzatori di diverse specie". Nonostante i suoi sforzi individuali, il nome di Hans Spemann è elencato come primo autore nella sua pubblicazione di tesi. Mangold era frustrata dall'interferenza di Spemann e dall'insistenza nella paternità della sua tesi, e giu-

stamente. Ma alla fine, Mangold ha avuto ben poco da dire in merito. Poco dopo aver completato il suo dottorato di ricerca, si è trasferita con suo marito, Otto Mangold, e il giovane figlio a Berlino. Nel 1924 una stufa a benzina esplose nella sua cucina, e Mangold morì poco dopo, per gravi ustioni. Aveva solo 26 anni.

La scoperta dell'organizzatore di Spemann (solo recentemente chiamato giustamente organizzatore di spemann-mangold) è stato definito uno degli "eventi più significativi dell'embriologia sperimentale". Mangold e Spemann hanno gettato le basi per la ricerca sull'induzione embrionale, il processo mediante il quale alcune cellule rilasciano segnali e dirottano le cellule vicine per spostarsi o differenziarsi in modi specifici. Hans Spemann accettò il premio Nobel per questo lavoro nel 1935, facendo sì che l'articolo di Mangold fosse una delle poche dissertazioni a condurre direttamente a questo prestigioso premio. Se fosse stata viva sarebbe stata la più giovane persona a ricevere il Nobel in assoluto.

E da sottolineare il fatto che Spemann menziona Mangold un totale di due volte, durante la sua conferenza per il Nobel e non include il fatto che fosse il suo progetto di tesi ad averlo ricevuto. Dato che la commissione del Nobel ha specificamente citato la tesi di Mangold nell'annuncio del premio, il suo ruolo è stato significativamente ridotto, durante il discorso di Spemann. Hilde Mangold merita sicuramente il riconoscimento per il suo brillante contributo in questo campo.

È stato spesso detto che l'Organizzatore ha sollevato più domande di quante non abbia risposto: perché questo gruppo di cellule può indurre le cellule circostanti a muoversi e differenziarsi in tipi cellulari specifici? Come ottengono questa abilità e qual è la natura di questo fenomeno? Ci sarebbero voluti decenni prima che queste domande ricevessero una risposta soddisfacente, e molti aspetti dello sviluppo embrionale sono ancora oggetto di intense ricerche oggi.

Schema che illustra in breve l'esperimento condotto da Mangold.

MATTEO EVANGELISTI
Insegnante di Biologia

GELECEĞİ PROGRAMLAMAK / PROGRAMMARE PER IMPARARE INVECE CHE IMPARARE A PROGRAMMARE

Code.org, kodlama yaklaşımını benimseyen bir platformdur. Diğer bir adı da hesaplamalı düşünmedir. Bilgisayar öğretmeni olarak bu aktiviteyi Galileo Galilei İtalyan Lisesinin hazırlık sınıflarına ekledim.

Amacım, geleceğin programcılarını yetiştirmek değil; problemleri çözme, mantık yürütme, en iyi stratejiyi seçme, çözüme ulaşma becerisi olan bireyler yetiştirmek ve öğrencilerimizin sayısal düşünebilme yeteneklerini geliştirmelerine yardımcı olmaktır.

Kodlama ile öğrenciler programlamayı öğrenirken, aynı zamanda da eğlenir ve dersin sonunda öğretmenlere şemaları nasıl çözeceklerini gösterirler. Code.org, MIUR (İtalya Eğitim Bakanlığı) tarafından ortaöğretim kurumlarında yaygınlaştırılması için desteklenen "Geleceği Programlayın" projesi ile de temel alınmış bir uygulamadır.

MARIA TERESA DI PROSPERO
Bilgisayar ve Matematik Öğretmeni

Code.org è una piattaforma che favorisce l'accostamento al coding (pensiero computazionale). Da insegnante di informatica ho portato questa attività nelle classi preparatorie del nostro liceo Galileo Galilei.

L'obiettivo non è quello di formare una generazione di futuri programmatori, bensì educare al pensiero computazionale, che è la capacità di risolvere problemi, applicando la logica, ragionando passo, passo sulla strategia migliore, per arrivare alla soluzione. Con il coding gli studenti imparano a programmare, divertendosi, alla fine del corso insegnano agli insegnanti come risolvere gli schemi.

Su code.org si basa anche il progetto: "Programma il futuro", promosso dal MIUR (ministero dell'istruzione italiano), per favorire la diffusione del coding nella scuola secondaria.

MARIA TERESA DI PROSPERO
Insegnante di Matematica ed Informatica

FARKLI OLANI ANLAMAK / LEGGERE CON ALTRI OCCHI

Tüm dünyada pek çok okurun beğenisini kazanan “Percy Jackson” Deniz Tanrısı Poseidon’un oğlu ve bir ölümlüdür. Üzü yalnızca bir tanrının oğlu olmasından kaynaklanmıyordu. Percy, aynı zamanda kendi destanının kahramanıydı. Ama Percy ‘nin bir sırrı vardı: Disleksi. Kendine gelen mektupları okuyamıyordu.

Peki, disleksi nedir? Uluslararası bilimsel topluluğa göre disleksi, sözcükleri doğru okuma becerisinde bir işlev bozukluğu veya yetersizliktir. Bu sebeple, bu probleminden muzdarip insanlar kafa karışıklığı yaşıyorlar. Çünkü, disleksik insanlar harf/ses ilişkisini otomatikleştiriyor ve bizler de onların okumalarıyla ilgili olarak yavaş, yorucu ve genellikle yanlış sonuçlanan süreçlere şahit oluyoruz. Örneğin, fonetik kuralların hassa ve şeffaf olduğu İtalyan ve Türk diline göre İngilizce, disleksik öğrenciler için daha zordur. Çünkü, bir kelimenin nasıl yazılacağı ile nasıl okunacağı arasındaki fark büyüktür.

Disleksi bir hastalık değildir ve tedavi edilemez. Bir bebek, disleksik olarak dünyaya gelmez. Tüm dünyada henüz kabul görmese de bazı çalışmalara göre disleksi kalıtsaldır. Bir çocuk ilkokula gittiğinde heceleri okumayı öğrenir ve dil bilgisi kurallarının farkına varır ve bu farkındalık neticesinde çocuğun okuma bozukluğu ortaya çıkar. Disleksik çocuğun zekâ geriliği de yoktur.

Peki, bir çocuğun disleksik olduğunu nasıl anlarız? Yazılanları zorlukla okur, çabuk dikkati dağınık ve herhangi bir şeye odaklanma zorluğu çeker, birçok kelimeyi hatalı yazar ve yazısı okunaklı değildir. Disleksi şüphesi olan çocukların ebeveyn veya öğretmenleri panik yapmamalı, konusunda uzman kişilere danışmalıdırlar. Çocuğa uygulanan birçok testten sonraki aşamada, okul ve aile için yeni bir yol haritası çıkacaktır. Disleksik çocuk okumak için başkalarına göre farklı yöntemler kullanmayı öğrenecektir.

MARCO RICUCCI
İtalyanca ve Latince Öğretmeni

La dislessia è divenuta “famosa” presso il grande pubblico, quando il protagonista della saga di “Percy Jackson”, figlio del dio del mare Poseidone e di una mortale, non riusciva a leggere in maniera chiara le lettere scritte.

Che cos'è la dislessia? Secondo la comunità scientifica internazionale la dislessia è una disfunzione o incapacità di cambiare i segni scritti in suoni, in quanto le persone, che soffrono di questo problema, hanno in testa confusione durante questo processo. Le persone dislessiche non hanno, quindi, potuto automatizzare la relazione lettera/suono: la conseguenza di questa mancanza è la lettura lenta, faticosa e, spesso, errata. Per esempio per le lingue come l'inglese, dove vi è una grande differenza, tra come si scrive una parola e come si legge, i bambini dislessici, nella scuola elementare, fanno più fatica rispetto alla lingua italiana o turca, per le quali le regole fonetiche sono più trasparenti e precise. La dislessia non è una malattia e non si può curare: un bambino nasce e non diventa dislessico, secondo alcuni studi la dislessia è geneticamente ereditaria.

Ciò non è stato ancora confermato. Quando un bambino frequenta la scuola elementare impara a leggere le sillabe e a diventare consapevole delle regole grammaticali, ma di fronte a questa attività richiesta dalla scuola la dislessia si manifesta. Il bambino dislessico non ha alcun ritardo mentale.

Quali sono i “sintomi” che ci fanno capire che un bimbo è dislessico? Legge con difficoltà, si distrae facilmente ed è poco concentrato, scrive commettendo molti errori, è poco ordinato. Il genitore o il docente che sospetta della dislessia del bambino non deve farsi prendere dal panico, ma rivolgersi con fiducia ad uno specialista. Infatti ci sono test internazionali, che dimostrano se un bimbo è dislessico. Da questo momento incomincia un nuovo percorso, per la scuola e la famiglia: il bambino imparerà ad usare metodi diversi, rispetto agli altri per leggere.

MARCO RICUCCI
Insegnante di Italiano e Latino

TAVAN ARASI / IN MANSARDA

EFLATUN'A İKİ SORU SORMUŞLAR:

Birincisi, "İnsanoğlunun sizi en çok şaşırtan iki davranışı nedir?"

Eflatun sıralamış:

"Çocukluktan sıkılırlar ve büyümek için acele ederler. Ne var ki çocukluklarını özlerler. Para kazanmak için sağlıklarını yitirirler. Ama sağlıklarını geri almak için de para öderler. Yarınlarından endişe ederken bugünü unuturlar. Savaşta, ne bugünü ne de yarını yaşarlar. Hiç ölmeyecek gibi yaparlar. Ancak hiç yaşamamış gibi ölürler."

Sıra gelmiş ikinci soruya:

"Peki, sen ne öneriyorsun?"

Bilge yine sıralamış:

"Kimseye kendinizi sevdirmeye kalkmayın. Yapılması gereken, sadece kendinizi sevmeye bırakmaktır. Önemli olan hayatta en çok şeye sahip olmak değil, en az şeye ihtiyaç duymaktır."

.....

ŞOFÖRÜ EİNSTEİN'IN YERİNE KONFERANSTA

Einstein konferanslarına hep özel şoförü ile giderdi. Yine bir konferansa gitmek üzere yola çıktıkları bir gün şoförü Einstein'a "Efendim, uzun zamandır siz konuşmalarınızı yaparken ben de arka sıralarda oturup sizi dinliyorum ve artık neredeyse söyleyeceğiniz her şeyi kelimesi kelimesine biliyorum." dedi.

Einstein gülümseyerek ona bir öneride bulundu. "Peki, şimdi gideceğimiz yerde beni hiç tanımıyorlar." dedi. "O hâlde bugün palto ve şapkalarımızı değiştirelim, benim yerime sen yap konuşmayı, ben de arka sırada seni dinlerim"

Şoför, gerçekten de çok başarılı bir konuşma yaptı ve sorulan tüm soruları doğru yanıtladı. Tam yerine oturacağı sırada bir kişi, o güne dek hiçbir konferansta sorulmamış bir soru sordu. Şoför, hiç duraksamadan soruyu soran kişiye döndü ve "Böylesine basit bir soruyu sormanız gerçekten çok garip" dedi. Sonra da Einstein'ı işaret ederek şöyle devam etti. "Şimdi size arka sırada oturan şoförümü çağıracağım ve sorduğunuz soruyu, göreceksiniz, o bile yanıtlayacak."

.....

GENÇ KALMANIN SIRRI

Yunan filozofu Solon, yaşına göre zihnen ve bedenen daha dinç ve zinde imiş. Bunun sebebini merak edenler, "Genç kalmanızın sırrı nedir?" diye sormuşlar. Solon bu soruya öğrenmenin ne kadar önemli olduğunu vurgulamak için şu cevabı vermiş: "Ben gençliğimden beri her gün yeni bir şeyler öğrenmeye çalışıyorum."

.....

İYİ BİR YAŞAM

"Çocuklarına eğitim veren anne babalar, onları dünyaya getirmekle yetinen anne babalardan daha saygıdeğerdir" diyen Aristoteles "Çünkü" der: "Biri yaşam bağışlamıştır, öbürü ise iyi bir yaşam."

EN ZORUNLU BİLGİ

Antisthenes'e "En zorunlu bilgi hangisidir?" diye sorulunca, "Öğrendiğini unutmamak." diye cevap vermiştir.

Dr. AYŞE TOSUN Tarih Öğretmeni

TAVAN ARASI / IN MANSARDA

DUE DOMANDE DA EFLATUN:

Prima domanda: quali sono i due comportamenti degli uomini che ti hanno sorpreso di più? Platone disse: si sono annoiati dall'infanzia e hanno fretta di crescere. Tuttavia, hanno nostalgia della loro infanzia, perdono la salute per guadagnare soldi, ma anche pagano per recuperare la salute. Quando si preoccupano del loro domani, dimenticano l'oggi. In battaglia, non vivono né l'oggi né il domani. Faranno finta come se non morissero mai, ma moriranno come se non fossero mai vissuti.

La seconda domanda: "Tu che cosa suggerisci? "Il saggio Platone suggerisce di non "amare" nessuno. Tutto ciò che devi fare è lasciarti "amare". La cosa importante non è avere più oggetti nella vita umana, ma vivere col minimo.

.....

AUTISTA STA ALLA CONFERENZA AL POSTO DI EINSTEIN

Einstein andava sempre alle sue conferenze con il suo autista privato. Un giorno, come altri giorni, erano partiti per andare alla conferenza, l'autista disse a Einstein: "Signore, sono sempre stato seduto nell'ultima fila in sala e ti ascoltavo mentre parlavi per molto tempo, e ora io so quasi tutto quello che dici alla conferenza."

Einstein sorrise e gli offrì un suggerimento. Einstein disse "Beh, non mi conoscono dove stiamo andando ora.", continuò "Allora, per oggi cambiamo il cappotto e le scarpe, tu fai il discorso di oggi e io ti ascolterò all'ultima fila."

L'autista ha effettivamente fatto un discorso con grande successo e ha risposto correttamente a tutte le domande. Nel momento in cui sedeva al suo posto, una persona ha fatto una domanda che non si era mai fatta in tutte le conferenze precedenti. L'autista si rivolse alla persona che chiedeva la domanda senza esitazione e disse:

"È davvero strano che tu faccia una domanda così semplice." E dopo, indicando Einstein continuò. "Ora ti chiamo l'autista che è seduto nell'ultima fila e tu chiedi, vedrai, anche lui risponderà, perché questa è una domanda molto facile."

IL SEGRETO DI STARE GIOVANE

Il filosofo greco Solone, anche in tarda età è vigoroso ed energico nella mente e nel corpo. Quelli che sono curiosi di trovare il motivo gli hanno chiesto: "Qual è il segreto della tua giovinezza?". Per sottolineare l'importanza di rispondere a questa domanda, Solone ha dato la seguente risposta: "Fino quando ero giovane, ho cercato di imparare cose nuove ogni giorno".

.....

UNA BUONA VITA

Aristotele disse così:

"I genitori che educano i loro figli sono migliori dei genitori che li fanno solo nascere, perché "Uno ha donato la vita, l'altro invece gli dà una bella vita."

LE INFORMAZIONI PIÙ OBBLIGATORIE

Hanno chiesto ad Antistene: "Qual è l'informazione più necessaria?", lui rispose; "Non dimenticare quello che hai imparato."

Dr. AYŞE TOSUN

Insegnante di Storia

OKULDA YAŞAM / *VITA NELLA SCUOLA*

TÖRENLER / CERIMONIE

*İstiklal Marşı'nın Kabulü Ve Mehmet Âkif Ersoy'u Anma Günü
/ La Nascita Dell'Inno Nazionale "İstiklal Marşı" E Il Giorno
Della Memoria Di Mehmet Âkif Ersoy*

12 Mart Pazartesi, okulumuz bahçesinde, İstiklal Marşı'nın Kabulü ve Mehmet Âkif Ersoy'u Anma Etkinlikleri çerçevesinde bir tören düzenlendi. Günün anlam ve önemini belirten konuşmayı Revna Altıntaş yaptı.

Ardından Efe Ertürk adlı öğrencimiz İstiklal Marşı'mızın on kıtasını okudu. Anma törenimiz böylece sona erdi.

Ayrıca Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenlerimiz tarafından tüm sınıflarımızda öğrencilerimize İstiklal Şairi Mehmet Âkif Ersoy ile ilgili bir belgesel izletildi.

Lunedì 12 marzo nel giardino della nostra scuola si è cantato "L'INNO NAZIONALE TURCO, festeggiando la MEMORIA DI MEHMET ÂKİF ERSOY" con i nostri studenti e professori.

La cerimonia è iniziata con la nostra studente Revna Altıntaş. Dopo, il nostro studente Efe Ertürk ha letto le dieci parti in cui è diviso il nostro inno nazionale.

La cerimonia commemorativa si è conclusa così: i nostri studenti hanno visto un video, curato dagli insegnanti di lingua e letteratura turca, sul poeta Mehmet Âkif Ersoy a cui è dedicata questa giornata.

TÖRENLER / CERIMONIE

Çanakkale Destanı / La Vittoria Di Çanakkale

Çanakkale ne bir destan ne de bir efsane, o bir gerçek. İsimsiz kahramanların toprağı. Bucak bucak yurdun her köşesinde tek bir amaç uğrunda ölmeye gelenlerin vatanı.

103 yıl önce bugün Çanakkale'de canını bu vatan için hiç düşünmeden feda eden şehit askerlerimizi şükran ve rahmetle andığımız 18 Mart Çanakkale Zaferi ve Şehitlerini Anma törenimizin birinci oturumunu tarih öğretmenimiz Dr. Ayşe Tosun'un günün anlam ve önemini belirten konuşması, 10-A sınıfı öğrencilerinin edebiyat öğretmeni Özlem Azak önderliğinde hazırlamış olduğu oratoryo gösterisi ve müzik öğretmeni Özden Üçer yönetiminde Hazırlık sınıflarından oluşan koromuzun sunumuyla; ikinci oturumuna da değerli konukumuz Sayın İbrahim Akkaya'nın "18 Mart 1915 Çanakkale Deniz Savaşı" başlıklı söyleşisiyle sonlandırdık.

Çanakkale non è né una leggenda né una saga, è una realtà: una terra di eroi senza nome. È la patria in cui vengono a morire, per un unico scopo, da tutte le parti della turchia, anche quelle più lontane dai centri del potere.

Ricordiamo sempre i nostri soldati, che combatterono, 103 anni fa il 18 Marzo a Çanakkale, senza pensare al sacrificio della loro vita per questo paese. La prima parte del programma del 18 Marzo comprende la rievocazione della vittoria di Çanakkale e la memoria dei martiri. C'è stato un discorso con la nostra insegnante di storia Ayşe Tosun. Poi, la cerimonia è proseguita con la recita, che gli studenti della classe 10 A hanno preparato sotto la guida dell'insegnante di letteratura e lingua turca, Özlem Azak. Finalmente, gli studenti delle classi preparatorie hanno partecipato con il coro, aiutati dall'insegnante di musica Özden Üçer. La seconda parte del programma si è conclusa con la rappresentazione "18 Marzo 1915, La battaglia Navale di Çanakkale", ospite İbrahim Akkaya.

TÖRENLER / CERIMONIE

*“Bütün Ümidim Gençliktedir.” M. Kemal ATATÜRK
/ **Tutta La Mia Esperienza Si Fonda Sulla Giovinezza***

Emanetlerin en kutsalını emanet ettiğin gençler olarak bizler, dün olduğu gibi bugün de yarın da izinde, sözünde yolundayız Ata'm. Cumhuriyetin ve devrimlerinin yılmaz bekçileriyiz. Gösterdiğin hedefe doğru, hep izinde, daima zafere, medeniyete, aydınlığa koşacağız... Yolumuzda sen, ışığımsın!

Siamo i vigili cani da guardia della Repubblica turca e delle sue rivoluzioni. Correremo sempre verso la vittoria, la civiltà, la luce.... Sulla nostra strada c'è il cammino mostrato da Mustafa Kemal Atatürk.

TÖRENLER / CERIMONIE

Güzel Günler Göreceğiz Güneşli Günler...
/ L'ultimo Giorno Di Scuola

2017-2018 Eğitim Öğretim Yılı'nın son gününde bizleri çiçek kokuları sarmalayan bahçemizde, tüm anların keyfini çıkardığımız, gelişerek zenginleştiğimiz yeni ve güzel günler için sözleştik.

8 Haziran günü okulumuzda, akademik başarılarıyla öne çıkan öğrencilerin ödüllendirilmesinin yanı sıra insani olgunlaşmanın, erdemin de önemini vurgulandığı, bu tür çalışmalar yapan öğrencilerin madalyalar kazandığı, sanat ve spora gönül vermiş öğrencilerimizin, çeşitli belgelerle ve ödüllerle taçlandırıldığı sıcak bir kapanış seremonisi yaşandı.

"Her gün bir yerden geçmek ne iyi,
Her gün bir yere konmak ne güzel,
Bulanmadan, donmadan akmak ne hoş,
Şimdi ne kadar söz varsa düne ait, dünle beraber gitti.
Şimdi yeni şeyler söylemek lazım..."

La mattina dell'8 giugno, ultimo giorno di scuola, tutti gli studenti si sono riuniti nel giardino della scuola, per assistere ai risultati degli sforzi compiuti durante l'anno scolastico. Sono stati premiati gli alunni che si sono distinti con la media scolastica, le attività dei club, i concorsi letterari, sportivi e culturali, le esperienze scolastiche all'estero.

TÖRENLER / CERIMONIE

Yaşasın Demokrasi! / Viva La Democrazia

15 Temmuz, ordumuza ve demokrasimize karşı girişilen bir harekettir. Fakat yurtsever askerlerimiz, polislerimiz ve vatandaşlarımızın cesaret ve kahramanlığı ile önlenebilmiştir. Halkımız daima vatan topraklarını bir bütün olarak korumayı ve Cumhuriyet'e sahip çıkmayı en temel prensip olarak kabul etmiştir. İşte, 15 Temmuz Demokrasinin Zaferi olarak tarih sayfalarındaki yerini almıştır.

Ülkemizin geleceği için her zaman birlik ve beraberliğe ihtiyaç vardır. Türk milleti bir bütündür ve hiçbir kuvvet onu bölemeyecektir. Kadın erkek, çocukla iç ve dış mihraklardan gelmiş her türlü tehlikeye karşı tarih boyunca hep mücadele eden milletimiz aynı güç ve inançla mücadelesine devam edecektir. Toplumsal duyarlılığımız, sorumluluklarımız ve vatan sevgimiz doğrultusunda eğitim felsefemizi şekillendirdiğimiz 21.y.y.da geleceğimizi düşünmek ve bağımsız yaşamak temel prensibimiz olmuştur.

Savaş meydanlarında başarılar kazanmak ve zaferler elde etmek askeri güçtür. Bu gücün elbette demokrasi zaferi ile taçlandırılması gerekir. Bu da ancak aydınlık geleceğimize engel olmak isteyen tüm güçlere karşı. "Biriz, beraberiz ve sonsuza kadar Cumhuriyet eserlerini yaşatacağız." duygusunu hissetmek ve hissettirmekle mümkün olabilir.

Mustafa Kemal Atatürk'ün "Devlet ve milletin mukadderatında millî irade esas ve hâkimdir." sözünden yola çıkarak "Yaşasın Demokrasi" diyoruz.

Dr. AYŞE TOSUN & GAMZE AKKUŞ KILIÇ
Tarih Öğretmeni & Türk Dili ve Edb. Öğrt.

Il 15 luglio è stato un evento contro la nostra democrazia, ma è stato impedito grazie all'eroismo del nostro popolo, della nostra polizia e dei nostri soldati. Il nostro popolo ha sempre voluto proteggere le terre della nostra patria e la sua democrazia e concepisce tutto questo come una regola ineludibile. Alla fine il 15 luglio ha trovato posto nelle pagine della storia come una vittoria della democrazia.

L'unità della nostra patria è fondamentale per il suo futuro. Il popolo turco è unito e nessuna forza potrà dividerlo. Il nostro popolo continuerà sempre il suo combattimento grazie alle sue donne, ai suoi uomini e ai suoi figli che hanno già lottato nella storia contro i pericoli che vengono dal nemico sia interno che esterno.

Nel XXI secolo durante il quale stiamo riformando la nostra filosofia dell'educazione che ha per base la sensibilità, la responsabilità e l'affetto del nostro popolo, pensare al nostro futuro e vivere in modo indipendente diventa la regola fondamentale.

Vincere sul campo di battaglia indica l'importanza della forza militare, ma non ci può essere questa forza senza la democrazia. Siamo un popolo unito e solo combattendo contro tutte le forze che vogliono impedire il nostro futuro potremo proteggere tutti i valori della repubblica per sempre. Diciamo ancora "Viva la democrazia" ricordando una frase di Mustafa Kemal Atatürk che diceva: "È la volontà nazionale che determina il destino del suo popolo".

Dr. AYŞE TOSUN & GAMZE AKKUŞ KILIÇ
Gli Insegnanti di Storia & Letteratura Turca

GELENEKSEL GÜNLER / GIORNALI SPECIALI

İstanbul'da Venedik Karnavalı 2018
/ Il "Carnavale Di Venezia" A Istanbul 2018

Düzenlenecek karnaval için bir tarih bulmak hiç kolay olmadı. Birinci sınavlar ile yağmurlu günler takvimdeki yerini bir bir aldı. Hiçbir gün, bizim için doğru güne benzemiyordu. Ama neticede geleneksel karnaval partisi 23 Mart 2018 Cuma günü okulumuzda gerçekleşti. Ve karnavalımız her yıl olduğu gibi bu yılda, eğlenceli ve yaratıcı çalışmaların sergilendiği bir gün oldu.

Peki, nedir Venedik Karnavalı ve o gün hangi sürprizler izleyenleri bekler? Karnaval günü öğrencilerin hangi kostümle kim olacaklarını, hangi dönemi canlandıracaklarını düşünmelerinin yanı sıra düzenlenen yarışma için jüriyi etkileyecek bir karnaval sahnesi de organize etmeleri gerekmektedir. Çünkü en iyi seçilenler ödüllendirilmektedir. Tabii yarışma yalnızca bahanedir. Asıl amaç birlikte düşünmek, yaratmak ve bir şeyler planlamak; seyirciler ve arkadaşları önünde bir performans sergilemenin heyecanını içinde hissetmektir. Bir duyguyu, mutlu bir anı, binlerce kahkahayı paylaşmak öğrencilerin hayatlarında yaşadıkları en güzel hatıralar arasında kalır. Ayrıca, öğrencilerimizi sınıf dışında farklı rollerde görmek, biz öğretmenlerinin belleklerinde de yer eder.

Sonuç olarak, düzenlenen bu etkinlik gerçek bir Venedik Karnavalı değildir, ama yine de okulumuzun vazgeçilmezlerinden biridir.

Non è stato facile trovare una data: tra il periodo dei primi esami e la pioggia, nessun giorno sembrava quello adatto. Ma alla fine, anche quest'anno la tradizionale festa di carnevale ha avuto luogo!

Lo chiamano "Carnevale di Venezia", sinceramente di veneziano non ha proprio nulla se non il nome, ma l'allegria, il divertimento e la creatività ne hanno fatto, e ne fanno ogni anno, una festa irrinunciabile al Galileo Galilei.

I ragazzi, oltre a pensare al travestimento, devono sforzarsi di creare una "scenetta", qualcosa da fare di fronte agli "inflessibili e esigentissimi giudici che a loro insindacabile giudizio" premieranno i migliori! Ma la gara è solo un pretesto, organizzare qualcosa da fare insieme, pensare, provare e riprovare, sentire l'emozione di esibirsi in pubblico (anche se solo quello dei compagni di classe) è il vero motivo portante di questa festa. La condivisione di un'emozione, di un momento felice, di mille risate rimarrà tra i ricordi più cari di questi ragazzi quando le loro strade inevitabilmente si separeranno e rimarrà anche tra i ricordi di noi insegnanti che, come capita poche volte, possiamo vedere i nostri allievi al di fuori della classe e del loro ruolo di studenti.

E allora, alla fine, che ci importa se non è veneziano questo Carnevale, è comunque bellissimo!

GELENEKSEL GÜNLER / GIORNALI SPECIALI

İyi Paskalyalar / Buona Pasqua

Her yıl olduğu gibi bu yılda okulumuzda, öğretmenlerimiz ve aile komitesi üyeleri arasındaki ortak girişimlerin bir parçası olarak Paskalya Bayramı'nı kutladık. Bu buluşma ile farklı uygarlıklara saygı duyarak hislerimizi güçlendirdik. Herkese Mutlu Paskalyalar!

Anche quest'anno la nostra scuola, nell'ambito delle iniziative condivise tra insegnanti, presidenza e membri del comitato delle famiglie, ha organizzato un incontro per gli auguri della Pasqua cattolica. L'iniziativa ribadisce l'incontro proficuo tra civiltà diverse, nel rispetto delle diversità, rafforzando i sentimenti condivisi. Buona Pasqua a tutti!

GELENEKSEL GÜNLER / *GIORNALI SPECIALI*

Open Day 2018 / *Open Day 2018*

12 Mayıs günü okulumuzun tanıtımı için beklenen OPEN DAY buluşması gerçekleşti. Okulumuzda öğrenim görmek isteyen aday öğrenciler aileleriyle birlikte tanıtım günümüze geldiler. Günün sunumu İtalyanca öğretmeni Bilge Temel tarafından yapıldı. Ardından, Okul Müdürümüz M. Susanna Bernardi ve devamında Türk Müdür Başyardımcısı Deniz Hadımoğlu da konuşmalarını yaptılar. Eğitimcilerimiz yaptıkları konuşmalarda Türk ve İtalyan müfredatlarının birlikte işleyişini anlattılar. Bu temel bilgiler ışığında değerli misafirlerimiz Galileo Galilei İtalyan Lisemizi yakından tanımış oldular. Müdürlerimizin de söylediği gibi başarıyı yakalamak için her şeyden önce, okulda öğrenilen kurallara bağlılık ve saygı gerekir. Okulumuz; çocuklarımızı geleceğin zorlukları için hazırlar, sosyalleşmek ve büyümek için önemli bir yerdir.

Gün boyunca çok sayıda atölye çalışması yapıldı. Okulumuzun bazı eski mezunlarının katılımıyla ve yaptıkları konuşmalarla günümüzün anlamlandı. Günün odak noktası geleneksel eğitim konferansıydı. Saygın eğitim uzmanı Sadık Gültekin, velilerimize ve öğrencilerimize güzel bir seminer vermiştir.

Oggi 12 Maggio si é tenuto l'atteso incontro per l'Open day, giornata nella quale la nostra scuola si apre all'attenzione di genitori ed alunni, interessati all'offerta formativa. La presentazione é stata tenuta dalla professoressa di Italiano, Bilge Temel. A seguire la preside M. Susanna Bernardi e la preside-capoturma Deniz Hadımoğlu hanno presentato la nostra scuola. Si é ricordata la storia che ha portato alla nascita del liceo Galileo Galilei, insieme alle informazioni fondanti, come la dipendenza dai due ministeri dell'istruzione (Turco e Italiano). La preside ha ricordato che per attuare il successo ci vuole soprattutto impegno e rispetto delle norme, in primis, quelle che regolano la scuola. Questo liceo, é stato sottolineato, prepara i ragazzi alle sfide del futuro, é luogo di socializzazione e posto per crescere. Durante la giornata sono stati presentati numerosi workshop e parecchi ex-alunni hanno offerto, a genitori ed alunni, la preziosa esperienza realizzata o in corso d'essere. Punto focale della giornata la tradizionale conferenza educativa, questa volta sul rinnovo delle procedure per accedere ai licei. Ha parlato uno stimato professore di pedagogia, Sadık Gültekin, ad una platea numerosa e molto attenta.

GELENEKSEL GÜNLER / *GIORNALI SPECIALI*

Spagetti Günü 2018 / Spaghattata 2018

Her yıl olduğu gibi bu yılda okulumuzda “Geleneksel Spagetti Günü” gerçekleştirildi. Günü programında son sınıf öğrencilerimizin okul öğretmenleriyle olan voleybol maçı vardı. Maçı öğrencilerimiz kazandı.

Ayrıca Okul Aile Birliğimizin katkılarıyla hazırlanan ikramlar birbirinden lezzetliydi. Tatlılar ve farklı soslarla servis edilen geleneksel İtalyan usulü spaghetti... Maç sonrası herkes enerji depolamış oldu.

Anche quest’anno, nei locali della nostra scuola, si è tenuta la tradizionale spaghattata. Alle 14:15 dopo aver completato il programma della giornata, che includeva anche una partita a pallavolo tra docenti e alunni delle classi finali, IV A e IV B, si è dato inizio al pranzo. Spaghetti, penne, fusilli, conditi in maniera tradizionale italiana o rivisitata turca, hanno riempito le mense dei partecipanti. Il comitato delle famiglie ha arricchito il menu con un ottimo dolce alla crema ed un altro al cioccolato.

GELENEKSEL GÜNLER / GIORNALI SPECIALI

*Tüm Mezunlarımızı Aynı Çatı Altında Kahveye Bekliyoruz!
/ Vi Aspettiamo Per Un Caffè... Sempre Sotto Lo Stesso Tetto!*

Her yıl, bu motto ile eğitim ve öğretim yılının sonlarına doğru okulumuz kapılarını eski mezunlarına açıyor. Okulumuza dair güzel anıları tekrar yaşamak ve paylaşmak için bu kez 2 Haziran günü eski mezunlarımızla buluştuk. Bu davete katılan arkadaşlarımız ile yıllar sonra yeniden görüşmek harika bir duyguydu. Hepimiz çok mutluyduk. Çok güzel bir gün geçirdik. Mutluluğumuz, heyecanımız, sevincimiz gözlerimizden okunuyordu.

Dakikalar ilerledikçe mezun olduğum dönemdeki arkadaşlarımla derin sohbetlere daldık. Ve yine gördük ki yıllar geçse de biz değişmiyoruz ve anılarımız hâlâ dün gibi aklımızda. Sohbet esnasında okul yaşantımızı hatırladık, okuduğumuz sınıfları gezdik, geçmişe dönmek bize çok keyif verdi. Okuldaki etkinliğin sona ermesinden sonra dönem arkadaşlarımla hatıralarımızı anmaya devam etmek için yemeğe çıktık. Gün burada devam etti. Günün sonunda anladım ki şu an hayat hepimizi farklı yollara götürse de biz Galileo Galilei Lisesi mezunu olarak her zaman bu çatı altında bir kahve içip anılarımızı canlandırmak için burada buluşacağız.

NİHAN ÖZYÜREK
Kimya Öğretmeni & 2007 Mezun

“Vi aspettiamo per un caffè... sempre sotto lo stesso tetto” con questa frase ogni anno, verso la fine dell’anno scolastico, la nostra scuola apre le porte agli ex-alunni, per condividere i ricordi in un incontro indimenticabile. Quest’anno l’incontro si è tenuto il 2 giugno. È sempre un grande piacere incontrare i nostri amici, che hanno frequentato questa scuola. Tutti eravamo molto felici, nel vivere un giorno così bello e lo abbiamo visto trascorrere con gli occhi sgranati dall’emozione. Parlando tra di noi, poi, abbiamo anche constatato che alcune cose non cambiano mai. Gli alunni, che hanno frequentato questa scuola, hanno parlato ricordando i giorni della loro esperienza scolastica. Anche io ho rivisto i miei amici, che non incontravo dal lontano 2007, sono stata molto contenta. Dopo la fine della manifestazione a scuola siamo andati in un ristorante, per continuare a ricordare i momenti che ci hanno visti protagonisti. Ormai, ognuno di noi ha preso la sua strada nella vita, ma ci unisce il liceo scientifico Galileo Galilei. Ci troveremo sempre qui, nella nostra scuola, anche negli anni futuri, per prendere un caffè sotto lo stesso tetto.

NİHAN ÖZYÜREK
Insegnante di Chimica & Ex-Alunna del 2007

GELENEKSEL GÜNLER / GIORNALI SPECIALI

Sinema Gecemiz 2018 / La Notte Del Cinema 2018

7 Haziran akşamı okul bahçemizde Dans Gösterisi, Canlı Müzik ve Film Gösterimi gerçekleştirildi. Dans Gösterisi ve Canlı Müzik ile eğlenen öğrencilerimiz ritim tutarak çalan müziğe eşlik ettiler. Sinema Kulübü ve onlara destek veren öğrencilerin birlikte hazırladıkları çıktıkları filmler davetliler tarafından beğeniyle izlenildi. Öğrencilerimiz ortak sorumluluk duygusunu, beraber paylaşmanın önemini bir kez daha hissettiler, yaratıcılıklarını bir kez daha ortaya koydular. Emeklerine sağlık, kendilerini kutlarız.

La sera del sette giugno, nel giardino della nostra scuola, sono stati presentati spettacoli di danza, musica e film realizzati dai nostri studenti. Erano presenti tutti gli studenti del club del cinema e gli insegnanti della scuola, invitati a guardare i film. Questa è stata un'occasione ulteriore per capire l'importanza di condividere le responsabilità e sviluppare la propria creatività. Durante la serata la musica ha accompagnato il successo dei nostri studenti e della professoressa di storia Ayşe Tosun.

GELENEKSEL GÜNLER / GIORNALI SPECIALI

12. Sınıflarımızı Uğurluyoruz... / Diplomati 2018

Gurup vakti... Kırmızılar, yeşiller, beyazlar içinde hepsi birer kelebek misali genç kızlarımız; takım elbiseleri, özenle taranmış saçları ve beyefendilikleri her hâllerine yansımış delikanlılarımız... Hepsi de onlar için organize edilmiş güzel bir akşam için hazırlanmışlar. Aileleri ve biz öğretmenleri bu özel günlerinde Çubuklu 29'da düzenlenen Mezuniyet Balosu'nda onlara eşlik ettik.

Beş yıl boyunca bilim, irfan ve vicdan ile yetiştirdiğimiz öğrencilerimizi uğurluyoruz artık. Gözlerinden heyecan ve mutluluğu okuduğumuz Galileolu Gençlerimiz onlara veda ettiğimiz bu akşamda nice anıyı biriktirdikleri hafızalarına birini daha eklemenin büyük sevinciyle diplomalarını aldılar.

L'educazione è necessaria per inserirsi nell'era dell'informazione e della comunicazione e cercare di occuparne i primi posti. I giovani, che hanno frequentato per cinque anni la nostra scuola, si sono diplomati. Io sono sempre triste, quando ricevono il diploma dalle mani dei loro insegnanti, mentre sono pronti per affrontare la vita dopo il liceo.

İdil Melda Karakale ha ottenuto il primo posto tra i diplomati di questo anno e ha consegnato il testimone all'alunna della III A Mira Mısırlı. Tutta la scuola augura agli alunni nuovi successi ed affermazioni personali. Per festeggiare il loro diploma, gli studenti con le loro famiglie e gli insegnanti siamo andati a "Çubuklu 29". Tutta la notte i ragazzi erano contenti di avere una serata così bella.

KONFERANSLAR / CONFERENZE

Ergenle İlişkiler ve Sınırlar

/ Le Relazioni E Limiti Con Gli Adolescenti

Özel Galileo Galilei İtalyan Lisesi öğretmen ve velileriyle birlikte gelişerek, eğitimde kök salmaya devam ediyor.

Psikolog Doktor Sayın Meltem Canver Kozanoğlu'nun Galileo Galilei öğretmen ve velileriyle birlikte gerçekleştirdiği seminerde "Ergen ne hisseder, nasıl davranmak ister?" "Ergenlik dönemi ruhsal sıkıntıları nelerdir?" "Öğretmen ve velilerin ergenlikteki çocuklarla iletişimi nasıl olmalıdır?" gibi sorulara cevaplar arandı.

Psikolog Doktor Sayın Meltem Canver Kozanoğlu'nun bilgilendirici sunumu, öğretmen ve velilerimizin paylaşımlarıyla zenginleşerek, keyifli bir eğitim ortamına dönüştü.

Il nostro liceo si è sviluppato insieme con gli insegnanti e i genitori, e continua a radicarsi nell'educazione.

Lo psicologo Dr. Meltem Canver Kozanoğlu con gli insegnanti e i genitori del nostro liceo Galileo Galilei al seminario ha risposto alle seguenti domande "Cosa sente l'adolescente come si comporta?", "Quali sono le angosce psicologiche dell'adolescenza?", "Come dovrebbero gli insegnanti e i genitori comunicare con i ragazzi durante l'adolescenza?"

La rappresentazione informativa dello psicologo Dr. Meltem Canver Kozanoğlu è stata arricchita dalla condivisione di insegnanti e genitori ed è diventata un piacevole ambiente educativo.

PROJELER / PROGETTI

Kadın İnsandır, Erkek İnsanoğlu...

/ La Donna È L'uomo, L'uomo È Suo Figlio

*Ah, kimselerin vakti yok
Durup ince şeyleri anlamaya
Kalın fırçalarını kullanarak geçiyorlar
Evler çocuklar mezarlar çizerek dünyaya*

Gülten AKIN

Dünyanın ışığı, rengi, umudu, inceliği olan kadınların, "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" Galileo Galilei İtalyan Lisesinde gün boyunca süren etkinliklerle kutlandı. Şiir dinletisi, sunumlar ve gösterilerle süslenen programda öğrencilerimizin ve öğretmenlerimizin coşkusu görülmeye değerdi.

*Oh, nessuno ha tempo
Fermati e trova le cose belle
Stanno usando pennellate spesse
Disegnando le case, le tombe, i bambini per il mondo*

Gülten AKIN

Le donne sono la luce, il colore, la speranza del mondo. L'8 marzo, giornata mondiale della donna è stata celebrata con diverse attività, durante tutto il giorno, presso il nostro liceo.

L'entusiasmo dei nostri studenti e degli insegnanti ci ha soddisfatto, durante il programma è stato rappresentato un recital di poesie, teatro e spettacoli.

PROJELER / PROGETTI

12. Sınıflarla Bir Kitabın Ardından... / Riflessioni Su Un Libro (Classe IV)

“BİRAZ RESİM, BİRAZ ŞİİR, BİRAZ AŞK”

*“Yaşamak şakaya gelmez,
Büyük bir ciddiyetle yaşayacaksınız
bir sincap gibi mesela,
yani, yaşamanın dışında ve ötesinde hiçbir şey
beklemeden,
yani bütün işin gücün yaşamak olacak.
Ve Yaşamak, bir ağaç gibi tek ve hür
ve bir orman gibi kardeşçesine Yaşamak...”*

2017-2018 Eğitim ve Öğretim Yılı'nın ilk döneminde, Değerli Yazarımız Osman Balcıgil'in biyografik roman türünde yazmış olduğu “Ela Gözlü Pars Celile” adlı eserini 12.sınıf öğrencilerimiz için beş farklı çalışmadan oluşacak biçimde projelendirdik. “Biraz Resim, Biraz Şiir, Biraz Aşk” başlığı altında yapılacak bu çalışmaların, kültürel açıdan öğrencilerimize zenginlik katacağına inanarak da çalışmalarımızı tamamladık. 10 Ocak 2018 tarihinde Tarih Öğretmenimiz Dr. Ayşe Tosun “Nâzım Hikmet'in Yaşam Yolculuğu”; Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenimiz Gamze Akkuş Kılıç ise “Biraz Resim, Biraz Şiir, Biraz Aşk” başlıklı sunumlarını gerçekleştirmişler.

Bu sunumların ardından, 12 Ocak 2018 Cuma günü yazarımız Osman Balcıgil, Nâzım Hikmet'in ve Anne Celile Hanım'ın yaşamları ve Türk sanat hayatına kazandırdıklarına dair öğrencilerimizle şöyleşti.

“UN PÒ DI PITTURA, UN PÒ DI POESIA, UN PÒ D'AMORE”

Durante il primo quadrimestre dell'anno scolastico 2017-2018, abbiamo presentato il libro “Ela Gözlü Pars Celile”, dal tema biografico - romanzesco dell'autore Osman Balcıgil, con i nostri studenti delle classi IV.

Questo progetto si è articolato in 5 diverse parti. Il titolo di questo lavoro “Un pò di pittura, un pò di poesia, un pò d'amore” nasce dai nostri studenti, che hanno completato lo studio con le loro osservazioni.

Il 10 gennaio 2018, la nostra insegnante di storia Ayşe Tosun ha presentato “il viaggio della vita di Nazım Hikmet” e la nostra insegnante di lingua e letteratura turca Gamze Akkuş Kılıç ha presentato “Un pò di pittura, un pò di poesia, un pò d'amore”.

Dopo il nostro studio su questi argomenti, l'autore Osman Balcıgil ha fatto un'intervista - presentazione con i nostri studenti delle classi IV, venerdì 12 gennaio 2018.

PROJELER / PROGETTI

10. Sınıflarla Bir Kitabın Ardından... / Riflessioni Su Un Libro (Classe II)

“AYRIMCILIK VE KİMLİK TARTIŞMASI”

2017-2018 Eğitim ve Öğretim Döneminde Sevgili Yazarımız Ali Kırca'nın roman türünde yazmış olduğu “Öteki Bahçe” adlı eserini 10. sınıf öğrencilerimiz için üç farklı çalışmadan oluşacak şekilde projelendirdik. “Ayrımcılık ve Kimlik Tartışması” başlığı altında yapılacak bu çalışmaları, öğrencilerin farkındalığını arttırmak ve kişilik gelişimlerine katkı sağlamak amacıyla gerçekleştirdik.

11 Kasım 2017 tarihinde Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenimiz Özlem Azak, projenin birinci basamağında, romanda geçen mekânları yerinde görmek ve olayları daha iyi anlamak amacıyla Heybeliada'ya bir gezi düzenlemiştir.

Projenin ikinci basamağında 16 Ocak 2018 tarihinde öğrencilere “Güz Sancısı” adlı dönemin siyasi olaylarını ve ayrımcılık konusunu işleyen film izletilmiştir. Projenin üçüncü basamağında 8 Şubat 2018 tarihinde Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenimiz Özlem Azak, “Ayrımcılık ve Kimlik Tartışması”, Tarih Öğretmenimiz Dr. Ayşe Tosun da “Siyasi Olayların Toplumsal Yansımaları” başlıklı sunumunu gerçekleştirmiştir.

“DISCRIMINAZIONE ED IDENTITÀ”

Durante l'anno scolastico 2017/2018, gli studenti delle classi II hanno analizzato il romanzo “Öteki Bahçe”, di Ali Kırca. L'attività è stata svolta per aumentare la consapevolezza degli studenti e contribuire allo sviluppo della personalità, riguardo alla discriminazione ed all'identità.

L'11 novembre l'insegnante di lingua e letteratura Özlem Azak, del nostro liceo, ha organizzato una gita, per vedere i luoghi in cui si svolgevano le vicende del libro e capirne meglio lo svolgimento. Durante la seconda fase del progetto, il 16 gennaio del 2018, gli studenti hanno visto il film “Güz Sancısı” sulla politica e la discriminazione.

Nella parte finale di questa attività sempre la nostra insegnante, l'8 febbraio 2018, ha presentato, a conclusione dei lavori, un interessante testo “Riflessioni sociali di eventi politici”.

PROJELER / PROGETTI

9. Sınıflarla Bir Kitabın Ardından... / Riflessioni Su Un Libro (Classe I)

“İSTANBUL KANATLARIMIN ALTINDA”

9. sınıfların dönem okuma kitabı olan Ahmet Ümit'in "İstanbul Hatırası" adlı romanının izinde devam eden yolculuğumuzun durakları son derece keyifliydi. Birinci durak, polisiye kurguyu bir başka pencereden de seyredebilmek için düzenlediğimiz Agatha Christie'nin ünlü romanından uyarlanan "Doğu Ekspresinde Cinayet" adlı film gösterimiydi.

İstanbul Hatırası, dünyada üç imparatorluğa başkentlik etmiş bir şehirde yaşadığımız gerçeğiyle yüzleştiriyordu bizleri. İstanbul'un hepsinden süzülün güneşli bir çehre olduğunu tekrar hatırlatıyor ve bizleri de öğrencilerimizle birlikte, bu güneşli çehrenin gözlerinin içine bakmaya davet ediyordu. Bu sebeple 9. sınıflarla "Bir Kitabın Ardından" projesi kapsamında hazırlanan çalışmamızda ikinci durak, şiir müzik ve masallarla "İstanbul" konulu "İstanbul Kanatları Altında" sunumuydu. Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenimiz Deniz Kolçak tarafından gerçekleştirilen sunum, 9.sınıf öğrencilerimize edebiyat ve müzikle iç içe oldukları güzel dakikalar geçirtti. Sunumu, Tarih Öğretmenimiz Ayşe Tosun'un önderliğinde öğrencilerimizin hazırladıkları İstanbul fotoğraflarından oluşan bir sergi de süsledi.

Galileo Galilei İtalyan Lisesi, öğrencilerin ilgiyle takip ettikleri projenin üçüncü durağında Mimar Sinan Üniversitesi Öğretim Üyesi Doçent Doktor Sayın Seval Şahin söyleşisine ev sahipliği yaptı. Polisiye roman kurgusu üzerine yoğunlaşan söyleşinin konusu "Bir Polisiye Roman Olarak İstanbul Hatırası" idi. Öğrencilerimizin sorularıyla katkıda bulundukları söyleşi, büyük ilgi ve beğeni topladı.

“SOTTO LE ALI DI ISTANBUL”

Il libro di lettura della classe I, İstanbul Hatırası di Ahmet Ümit, è stato molto piacevole. Durante la prima fase della lettura abbiamo visto il film, tratto dal romanzo di Agatha Christie, "Doğu Ekspresinde Cinayet". Poi gli alunni di queste classi hanno presentato musiche e poesie, abbellite da foto di İstanbul, selezionate e scelte sotto la supervisione dell'insegnante di storia Ayşe Tosun. Il nostro liceo ha ospitato Seval Şahin, professore associato dell'Università di Mimar Sinan, per riflettere sul romanzo di Ahmet Ümit "Bir Polisiye Olarak İstanbul". I nostri studenti hanno contribuito con le loro domande e le riflessioni a rendere unico questo momento.

PROJELER / PROGETTI

Okul Koromuz / Il Nostro Coro

7 Haziran Perşembe günü Müzik Öğretmenimiz Sayın Özden Üçer'in disiplin, düzen ve özverili çalışması ile bir yıl boyunca farklı sınıf seviyelerinden oluşturduğu Okul Koromuz yine muhteşem bir konser verdi. Müzik öğretmenimizin yaratıcı enerjisi öğrencilerimize yansırken, davetliler de müziğin büyüüne kapıldılar. Müzik öğretmenimiz ve öğrencilerimizi kutlarız.

Giovedì 7 giugno il nostro coro, con la direzione dell'insegnante di musica Özden Üçer, ha tenuto un grande concerto. Il tutto è frutto di un anno di disciplina, ordine e sacrificio. L'energia creativa dell'insegnante di musica si è riverberata sugli studenti, il risultato è stato un coro magnifico e studenti molto bravi. La scuola tutta ringrazia gli autori di questa bella performance.

ÖDÜLLER & BAŞARILAR / PREMI

Matematik Olimpiyatları / Le Olimpiadi Della Matematica

Bocconi Üniversitesi tarafından düzenlenen bu seneki Matematik Olimpiyatları seçmelerine katıldık. Yapılan bu seçimlerin sonunda ben ve arkadaşım Elif Sönmez Matematik Olimpiyatlarına katılma hakkı kazandık. Ardından okulumuzun matematik öğretmenini Maria Teresa Di Prospero ve 9A'dan Elif Sönmez ile İtalya'nın Milano şehrine gittik. Öncesinde 11 Mayıs günü sabah saatlerinde Atatürk Havalimanı'nda buluştuk. Çok heyecanlıydık. Uçağımız şehre indikten sonra hızlı bir şehir turu yaptık. Milano'nun o meşhur Duomo Katedrali'ni gezdik ve moda şehrinde biraz dolaştık. Akşam saatlerinde öğretmenimiz ile akşam yemeğimizi yedikten kısa bir süre sonra dinlenmeye çekildik. Sabah kalkıp kahvaltımızı yaptıktan sonra Bocconi Üniversitesine doğru yola koyulduk. Öğle saatlerinde sınava giriş kayıtlarımızı tamamladık. Burası çok kalabalıktı. Çok fazla insan vardı. Çok gergindik ama aynı zamanda da çok heyecanlıydık. Bocconi Üniversitesinin, amfilerinden ve bu organizasyonun büyüklüğünden çok etkilendim. Bize bu güzel deneyimi yaşama fırsatı sunan okulumuza, idari yönetim birimimize ve öğretmenimize çok teşekkür ediyorum. Unutulmayacak bir anı oldu benim için.

10/A Bernis KAPLAN

Dopo aver partecipato alle selezioni delle Olimpiadi di Matematica della Bocconi di Milano, nella nostra scuola siamo partiti come delegazione la prof. Maria Teresa Di Prospero, Elif Sönmez della I A ed io che frequento la II A.

Ci siamo ritrovati l'11 maggio all'aeroporto Atatürk, piene di aspettative ed emozionante. Quel pomeriggio lo abbiamo dedicato ad una rapida visita della città, siamo entrate nel Duomo ed abbiamo passeggiato nel triangolo della moda.

La sera abbiamo cenato con la nostra insegnante e poi presto a letto, per affrontare riposare il giorno della competizione. Il 12 mattina ben presto sono cominciate le registrazioni per le prove, a noi è toccato alle 14. C'erano tante persone, tanta tensione ed emozione. Mi ha colpito la grandezza dell'Università Bocconi, le sue aule, l'organizzazione.

Ringraziamo la scuola e la nostra insegnante, per averci permesso di fare questa bella esperienza.

II A Bernis KAPLAN

ÖDÜLLER & BAŞARILAR / PREMI

Kavramdan Düşünceye Düşünceden Söze 2. Hazırlıksız Konuşma Yarışması
/ Secondo Concorso Dal Concetto All'Opinione, Dall'Opinione Alla Parola

"Kelimeler, oynucağım.
Kelimeler, en kuytu limanım.
Kelimeler, zehirli keskin kılıcım.
Kimi zaman dilimin ucunda asılı kalırlar
Kimi zaman da kabına sığmaz taşarlar
Sakladığım, sustuğum, konuştuğum, küstüğüm
Sevdiğim, içimi titrettiğim benim kelimelerim..."

2017-2018 Eğitim ve Öğretim Yılında, ikincisini gerçekleştirdiğimiz yarışmamızla güzel ve etkili konuşmanın önemine dikkat çekmek istedik.

Bu yılki misafir jürimiz, Türk Sinema ve Tiyatro Sanatının Değerli Sanatçısı Demet Akbağ idi. Tüm konuşmacı öğrencilerimiz, "vicdan" teması hakkında duygu ve düşüncelerini, bir dakikalık hazırlanma süresinin ardından bir buçuk dakika ile sınırlı kalmak koşuluyla jürimiz ve izleyicilerle paylaştı.

Heyecanlı dakikalara sahne olan yarışmamızda 9.sınıflardan Damla Genç üçüncü, 10.sınıflardan Deniz Ali Yenigün ikinci, 9.sınıflardan Hüsna Erva Danışment birinci olmuştur. Öğrencilerimizi kutlar ve başarılarının devamını dileriz.

"Parole, i miei giocattoli.
Parole, il porto più isolato.
Parole, la mia asta affilata, velenosa..
A volte si aggrappano al mio consiglio
A volte non si possono mettere in un contenitore, si versano
Io le nascondo, mi fermo, parlo, mi offendo
Le mie parole, quelle che amo, hanno scosso il mio cuore..."

Nell'anno scolastico 2017-2018, volevamo attirare l'attenzione sull'importanza di parlare in modo bello ed efficace mediante il concorso che abbiamo realizzato. Quest'anno, la nostra giuria ospita Demet Akbağ, un'artista famosa nel cinema turco e nel teatro. Tutti i nostri partecipanti hanno parlato sull'argomento della "coscienza", cioè i sentimenti e i pensieri sul tema. Avevano un minuto e mezzo per la preparazione, a condizione che fosse accettata dai nostri giurati e spettatori. Damla Genç della classe I C ha ottenuto il terzo posto, Deniz Ali Yenigün della classe II C ha ottenuto il secondo e Hüsna Erva Danışment della classe I B ha ottenuto il primo. Ci congratuliamo con i nostri studenti e vogliamo che il loro successo continui.

ÖDÜLLER & BAŞARILAR / PREMI

Geleneksel 6. Kısa Öykü Yarışması

/ I Premi Del Concorso Nazionale Del Liceo Galileo Galilei Su “Donna”

İnsan zekâsı pek çok buluşu gerçekleştirdi şimdiye kadar. Zekânın bile yapayını buldu, geliştirdi. Ama yapay olarak ürettiği şeylerden hiçbirine kendisinde bulunan en önemli özelliği, duyguyu katamadı. İnsandan insana duygu aktarımını sağlayan tek şey, dün de sanatı, bugün de sanat...

“8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü” vesilesiyle Galileo Galilei İtalyan Lisesi Kültür ve Edebiyat Kulübünün düzenlediği öykü yarışmasının bu yılki teması “Kadın” dı. Yarışmaya, nitelikli öyküleriyle her sınıf düzeyinden on iki yarışmacı katıldı. Yapılan değerlendirmede, üçüncülük ödülüne, 10 C sınıfından Elif Berkel, ikincilik ödülüne, 9B sınıfından Erva Danişmend ve birincilik ödülüne, 9C sınıfından Mey Aybar layık görüldüler. Yarışmaya katılan tüm öğrencileri kutluyor, hayatın seslerini dinlemeye devam etmelerini dileyerek birinciliğe layık görülen öğrencimizin öyküsünün kısa bir özetini sizlerle paylaşıyoruz.

KAÇ

Karlar altında kalmış bir köyde çaresiz, ezilmiş, erkek şiddetine maruz kalmış bir kadının birkaç saatine tanıklık ediyoruz bu öyküde. Kadın bir elindeki parmakları eksik olduğu için görücü gelen ilk adama satılmış ailesi tarafından, kocası sevgiyi esirgemiş, şiddeti eksik etmemiş, fakirlik de cabası... Bebeği uğruna katlanmış kadın tüm zorluklara. Öyküde, şu hayatta sadece bebeğinin kendi duygularını hissedebildiğini, anlayabildiğine inanan bir kadının tüm ikilemlerine, çaresizliğine, acısına ortak oluyoruz. Peki sizce kadın daha ne kadar boyun eğebilir, ne kadar dayanabilir bu hayata?

9/C Mey AYBAR

L'intelligenza umana ha realizzato molte invenzioni fino ad ora, si è scoperta l'intelligenza artificiale umana e si è sviluppata. Ma dalle cose prodotte artificialmente non si percepiscono sentimenti. L'unica cosa che fornisce all'umanità, il trasferimento delle emozioni, è sempre l'arte. Il tema del concorso di quest'anno è “La Donna”. C'erano dodici concorrenti di ogni livello, che hanno ideato belle storie per la gara del concorso. I vincitori sono: al terzo posto Elif Berkel della classe II C, al secondo Erva Danişmend della I B e al primo Mey Aybar della I C. La scuola tutta esprime le più grandi congratulazioni agli studenti e spera che questi successi continuino, tenendoli sempre in contatto con le voci della vita.

Ecco la storia di Mey Aybar della classe I C.

SCAPPA VIA

La storia testimonia gli eventi di una donna disperata, oppressa e sottoposta a violenza maschile in un villaggio sotto la neve.

La donna ha le dita mancanti di una mano, tolte dal primo uomo al quale la famiglia l'ha venduta. Il marito ha perso il suo amore, ma non ha perso l'abitudine alla violenza sulla moglie, con tutte le difficoltà che le donne hanno per crescere i bambini. Nella storia, condividiamo tutti i dilemmi, l'impotenza e la sofferenza di una donna che crede che solo il bambino possa capire i suoi azioni. Quanto può sottomettersi una donna, per quanto tempo queste azioni possono essere tollerate nella vita?”

I C Mey AYBAR

ÖDÜLLER & BAŞARILAR / PREMI

Ezbere Şiir Okuma Yarışması / Concorso Di Declamazione Poetica

Öteden saikalar parçalıyor afakı;
Beriden zelzeleler kaldırıyor a'makı;
Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin;
Sönüyor göğsünün üstünde o aslan neferin
...

Beyoğlu İlçe Milli Eğitim Müdürlüğünün düzenlemiş olduğu "Mehmet Âkif Ersoy Şiirleri Okuma Yarışması" nda, okulumuzu 9B sınıfından Emre Karakoç başarıyla temsil etti. Öğrencimiz, seslendirdiği şiirle izleyicinin ve jürinin büyük beğenisini topladı.

*Acıyla geçtiğim yoldan geçiyorsun
İzlerime rastlıyorsun bıraktıklarına...*

İstanbul çapında 27 okulun katılımıyla gerçekleşen "İTÜ Geliştirme Vakfı Ekrem Elginkan Lisesi Şiir Okuma Yarışması" nda mansiyon ödülü bu yıl 9. sınıf öğrencilerimizden Melisa Gök'ün oldu. Birhan Keskin'in "İz" adlı şiirini başarıyla seslendiren öğrencimiz, gerek sahnedeki duruşu, gerekse duygulu ve ustalıkla okuyuşuyla salondan ve jüriden büyük alkış ve beğeni topladı. Öğrencimizi başarısından dolayı kutluyor, edebiyatın izini sürmeye devam etmesini diliyoruz.

Il provveditorato del quartiere di Beyoğlu ha organizzato il concorso di declamazione poetica dei componenti di Mehmet Âkif Ersoy e Emre Karakoç della classe I B viene partecipato con successo.

Il nostro studente ha raccolto il grande piacere del pubblico e della giuria con il poema che ha pronunciato.

La nostra scuola ha partecipato ad un altro concorso di poesia "ITU Geliştirme Vakfı", ed è stata rappresentata, con successo, da Melisa Gök della classe I A, che si è distinta con un premio di menzione. A lei i nostri auguri.

ÖDÜLLER & BAŞARILAR / PREMI

Bir Hikâyenin Sesi, Ruhu, Yüreği Olmak... / Il Concorso Di Poesia

Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesinin bu yıl onuncusunu düzenlediği “Kitaplar Dile Geldi Mensur Edebi Metin Okuma Yarışması”nda 12. sınıf öğrencimiz Selin Süer okulumuzu başarıyla temsil etti. Sema Kaygusuz’un “Engereğin Oğlu” adlı hikâyesinin sesi, ruhu, yüreği olan öğrencimizi gönülden kutlar, başarılarının devamını dileriz.

La scuola “Samiha Ayverdi Anadolu Lisesi” ha organizzato la decima edizione del concorso di poesia. L’alunna Selin Süer, della classe IV A, ha partecipato, leggendo la poesia “Engereğin Oğlu” di Sema Kaygusuz. A lei vanno le nostre congratulazioni.

ÖDÜLLER & BAŞARILAR / PREMI

Türkiye Yeleken Yarışması / *La Gara Di Vela*

12-13 Mayıs tarihleri arasında Didim - Aydın' da gerçekleşen Liseler Arası Türkiye Yelken Yarışması'nda okulumuzu 9B sınıfı öğrencimiz Derya Zeynep Eroğul başarıyla temsil etmiştir. Öğrencimiz "Laser 4.7 Genç Kızlar Kategorisi" nde dördüncü olmuştur. Heybeliada Su Sporları Kulübü'nde düzenlenen "Okullar Arası İl Şampiyonası"nda elde ettiği üçüncülüğü sayesinde bu şampiyonaya katılma hakkını kazanmıştır.

Una nostra studentessa della I B, Derya Zeynep Eroğul, ha partecipato alla gara di vela di Istanbul. Ha riportato la terza posizione, guadagnando l'opportunità di partecipare alla gara di vela di Didim, che annovera studenti da tutta la Turchia. In questa gara si è classificata quarta, nella categoria femminile Laser 4.7 e a lei vanno i nostri auguri per altri brillanti risultati.

ÖDÜLLER & BAŞARILAR / PREMI

Bilgi Yarışması / Altro Importante Risultato Dei Nostri Studenti

Okulumuz öğrencileri 10A sınıfından Defne Gerçekçi, Deniz Birkiye, Nart Özel, Nehir Marsel Çeliker ve 12B sınıfından Koray Taştemel Okan Üniversitesinin düzenlediği "Liseler Arası Bilgi ve Kültür Yarışması"nda birinci olmuşlardır. Bu başarıyı elde etmelerinde gayretleri, bilgi birikimleri, geniş bir ufka sahip olmaları, dünyayı ve Türkiye'yi gezmeleri ve çeşitli kültürlerle bağlantı kurmaları etkili olmuştur. Umutlarının ve hedeflerinin her zaman gerçekleşmesi dileğiyle başarıları daim olsun.

Gli alunni Defne Gercekçi, Deniz Birkiye, Nart Özel e Nehir Marsel Çeliker della classe II A e Koray Taştemel della classe IV B, hanno partecipato con grande successo al concorso di cultura e informazione dell'Università di Okan, qualificandosi al primo posto. Questo risultato ripaga degli sforzi e dello studio, apre, inoltre, ai nostri studenti conoscenze di altri mondi in Turchia e fuori, collegandoli a pensieri nuovi ed arricchendo le loro personalità. L'augurio di tutta la scuola è che si continui su questa strada.

GEZİ / GITA

Tiyatro, Gönüller Arasında Bağ Kurar. / Il Teatro Unisce I Cuori

23 Mart 2018 Cuma günü öğrencilerimiz İBB Şehir Tiyatrolarının “Geç Kalanlar” adlı oyununu Reşat Nuri Sahnesi’nde izlediler. Hüznün sevinçle kavrulduğu, gözyaşlarının kahkahayla yoğrulduğu, gönüller arasında bağ kuran sade, sıcak ve samimi bir oyun Geç Kalanlar.

“Yaşadığımız her günü güzel bir güne dönüştürmek varken güzel bir günün bize çıkıp gelmesi için öylece oturup bekleriz. Çoğu zaman yaşamak yerine, hayatı erteleriz. Tüketmenin bencilliğini, paylaşmanın samimiyetine yeğleriz. Oysa ihtiyacımız olan tek şey, biraz farkındalıktır.” Oyun, sordukları ve sordurduklarıyla öğrencilerimize derinlikli bir yüzleşmenin resmini sundu.

Galileo Galilei İtalyan Lisesi öğrencilerimiz sanatla taçlanan bir geceyi daha keyifle tamamladılar.

Venerdì 23 marzo i nostri studenti sono andati a teatro a “Geç Kalanlar”, nella municipalità della nostra città. L’opera a cui assistere era “Reşat Nuri Sahnesi”.

Tante le emozioni che abbiamo provato, tristezza, pianto e riso, ma soprattutto abbiamo unito i nostri cuori. La sala del teatro era semplice, calda ed accogliente. Lo spettacolo voleva farci capire che, spesso, viviamo senza consapevolezza e rimandiamo le cose che vorremo realizzare.

Siamo usciti dalla sala con tante domande, riflessioni e ragionamenti nella testa. È stato bello che professori e studenti abbiano condiviso questa bella esperienza a teatro.

GEZİ / GITA

Leonardo Da Vinci Sergisi / La Mostra Di Leonardo Da Vinci

6 Nisan tarihinde 12. sınıf öğrencileri Edebiyat Öğretmeni Gamze Akkuş KILIÇ ve İtalyanca Öğretmeni Marco RICUCCI ile UNIQ İstanbul'daki Leonardo Sergisini ziyaret ettiler. Bu sergide resim, heykel, mühendislik ve keşif alanındaki insanlık tarihinin gelişimi izlendi.

Gli studenti delle IV, il 6 aprile, con il loro insegnante di Italiano e Latino, Marco Ricucci e insegnante di Letteratura Turca, Gamze Akkuş KILIÇ hanno visitato l'esposizione di Leonardo, ad Uniq-Istanbul. L'installazione segue i progetti del grande genio italiano in pittura, scultura ed ingegneria. Un sultano ottomano invitò l'artista toscano per progettare un ponte sul Bosforo, che non si realizzò. Ricordiamo che i dipinti di Leonardo riportavano disegni di macchine, realmente funzionanti. I nostri studenti hanno appreso tante cose nuove.

GEZİ / GITA

Kral Oyunu / A Teatro Per Vedere "Kral"

29 Nisan tarihinde öğrencilerimizden bir grup, eski mezunlarımızdan Barış Kırallıoğlu'nun da rol aldığı KRAL adlı oyunu izlemek için Caddebostan Kültür Merkezi'nde buluştu. Usta sanatçıların rol aldığı oyun çok beğenildi ve bol alkış topladı. Oyunun bitiminde Barış Kırallıoğlu tebrik edildi. Kuliste değerli tiyatro sanatçıları Perran Kutman ve Ayşe Kökçü ile tanışıldı. Hattıra fotoğrafı çekildi.

Il 29 aprile noi studenti, accompagnati da alcuni professori, ci siamo recati al centro culturale di Caddebostan, CKM, per vedere recitare il nostro studente Barış Kırallıoğlu, in "Kral". Con lui recitavano anche attori molto famosi, che si sono guadagnati molti applausi. Alla fine, nel suo camerino, abbiamo conosciuto i famosi artisti Perran Kutman e Ayşe Kökçü e ci siamo fatti una foto ricordo.

GEZİ / GITA

İstanbul Üniversitesi Botanik Bahçesi Gezisi / La Gita Al Giardino Botanico Dell'Università Di Istanbul

30 Nisan 2018 tarihinde 9. sınıf öğrencilerimiz ile İstanbul Üniversitesi'nin bünyesinde bulunan Botanik Bahçesi'ni ziyaret ettik. Ziyaretimiz sırasında seranın içerisinde yetişen bitkileri rehberimiz eşliğinde gezdik. Daha sonra eşsiz İstanbul manzarası eşliğinde botanik bahçesinin dış kısımlarını dolaştıktan sonra yemek yedik ve ardından öğrencilerimiz ile okulumuza döndük. Böylece güzel bir gün geçirmiş olduk.

Durante la settimana nella quale si effettuavano le visite guidate, il 30 aprile con gli studenti delle classi I, abbiamo visitato il giardino botanico dell'Università di Istanbul. Così abbiamo visto le piante che crescono nella serra, insieme alla guida. Nel giardino, poi, abbiamo ammirato uno stupendo panorama della città. Infine, soddisfatti, siamo ritornati a scuola, lieti di aver trascorso una bella giornata insieme.

GEZİ / GITA

Kaçuv Gezisi / La Visita A “Kaçuv”

3 Mayıs 2018 Perşembe günü Girişimcilik ve Sosyal Yardımlaşma Kulübü olarak okulumuzda yaptığımız kermesten elde ettiğimiz gelirle KAÇUV'a gıda yardımı yaptık. Öncelikle öğrencilerimizle, vakıf sorumlularının verdiği ihtiyaç listesi doğrultusunda toptancı bir marketten alışverişimizi yaptık. Sonra aldıklarımızı KAÇUV'a teslim ettik. Öğrencilerimiz böyle anlamlı bir yardım yaptıkları için çok mutlu oldular ve bu huzurla günü tamamladılar.

Giovedì 3 maggio il nostro club della solidarietà ha fornito un aiuto alimentare a Kacuv (una associazione che cura i bambini malati di cancro), comprato con i soldi realizzati organizzando un evento a scuola. In ordine, siamo prima andati, con i soldi, in un supermercato per fare la spesa, poi ci hanno portati nella sede dell'associazione. I bambini sono stati contenti di vederci e noi felici di aver realizzato questa azione.

GEZİ / GITA

Hayvan Barınağı Gezisi / Il Canile

İki senedir süregelen barınak ziyaretlerimizin üçüncüsünü bu sene Yedikule Hayvan Barınağı'na gerçekleştirdik. Hazırlık sınıfı öğrencilerinin katkılarıyla sağlanan kermes gelirimizle barınakta yaşamlarını sürdüren kedi ve köpeklerin ihtiyaçlarını çokça temin ettik. Her ne kadar gıda ve barınma ihtiyaçları devamlı yardımlarla karşılanırsa da bu tüylü sevecen dostlarımızın bizden bekledikleri sevgi ve şefkati gösterdiğimiz için manevi bir huzur ile barınaktan ayrıldık. Okul idaremize ve hazırlık sınıfı öğrencilerine bu hassas, manevi ve merhamet dolu tutumları için çok teşekkür ederiz.

Abbiamo realizzato la nostra terza visita al canile di "Yedikule", rispondendo a parte delle loro esigenze con le attività realizzate dalle classi preparatorie, per portare del cibo ai cani li ospitati.

Grande è stata la soddisfazione di tutti gli studenti, un grazie particolare a Renata Yapaöz e alla direzione della scuola per gli alla prof.ssa atteggiamenti delicati e compassionevoli verso questi animali.

GEZİ / GITA

Tevfik Fikret'in "Aşıyan"ında Zamanın İzlerine Rastlamak
/ La Gita A Tevfik Fikret "Aşıyan"

*Uğraş, didin, düşün, ara, bul, koş, atıl, bağır;
Durmak zamanı geçti, çalışmak zamanıdır!"*

Galileo Galilei İtalyan Lisesi 11. sınıf öğrencileri, Fikret'in "Kuş Yuvası" adını verdiği Aşıyan'ın penceresinde, boğazın en güzel manzarasıyla zamanın ötesine yelken açtılar.

Geçekleştirilen geziyle, yıl içinde öğrendikleri birçok bilgiyi pekiştiren öğrencilerimiz, yaparak ve yaşayarak öğrenmenin keyfini çıkardılar.

Gli studenti delle nostre classi IV sono andati a visitare "Aşıyan", denominata nido d'uccello dal famoso poeta turco, Tevfik Fikret.

Durante la visita i nostri ragazzi hanno approfondito le informazioni che avevano appreso per vivere al meglio l'esperienza formativa.

MERCEK ALTINDA */ SOTTO LA LENTE*

MERCEK ALTINDA / SOTTO LA LENTE

Blues Olmayan Hiçbir Şey Gerçek Değildir / Niente Che Non È Blues Non È Reale

Blues, Güney Amerika'daki (Texas, Alabama, Florida, Tennessee...), Afrikalı köleler tarafından çalınmaya başlamış, 19. yüzyılın sonlarına doğru ortaya çıkmıştır. Temeli ve gelişiminde geleneksel Afrika müzikleri, Afrikalı kölelerin çalışırken söyledikleri şarkılar, Afro-Amerikanların ilâhi olarak besteledikleri spritual müziklerin yanı sıra, Avrupa'dan Amerika'ya yerleşen beyazların beraberlerinde getirdikleri müzik kültürü etkili olmuştur. Blues, hâli hazırda birçok alt kategoriye ayrılmış bir müzik türüdür. II. Dünya Savaşı'ndan sonra "Elektrik Blues" tarzı beyazların da ilgisini çekmiş ve böylece bu müzik akımı çok daha geniş bir dinleyici kitlesine ulaşmıştır. 1960'lardan sonra; rock n' roll ile ve daha sonrasında da rock ile sertleşen blues, metal müziğe kadar yaklaşmıştır.

Blues, öne çıkan ritimleri ve bu ritimlerle uyumlu kafiyeleriyle dinleyiciyi mavi bir hüzne bürür. Arkadaki tekrarlanan ritmik akorlara eşlik eden elektro gitar ise açık ve temiz bir tona sahiptir. Blues, siyahilerin kendi acılarını anlatma, aktarma biçimidir dolayısıyla renk ayrımının yapıldığı yıllarda zencilere hitap etmiştir. Ne zamanki siyahiler klasik müzik enstrümanlarıyla buluşmuş, işte o vakit daha üst entellektüel bir sınıf da bu müzik türünü dinlemeye başlamıştır ve böylece jazz doğmuştur. B.B. King, Muddy Waters, Howlin' Wolf, John Lee Hooker, Ray Charles gelmiş geçmiş en iyi blues sanatçılarından sadece birkaçıdır. Klasik enstrümanlarla birleşen blues yani jazz çok karmaşık da olabilir. Ama çoğu ünlü sanatçıya göre jazz matematik değildir ve bir kalıba sığdırılmaz. Jazz, insanın içinden gelir. Dünyanın en iyi gitaristi sayılan Jimi Hendrix blues hakkında "Blues çalması kolay, hissedilmesi zordur." demiştir. Yine

ünlü blues gitaristi B.B. King ise jazz müziği için "Hissedilmeyen hiçbir şey blues olamaz, blues olmayan hiçbir şey gerçek değildir; eğer gerçek değilse, müzik de değildir," sözlerini dile getirmiştir.

10/A NEHİR MARSEL ÇELİKER

All'inizio il blues viene cantato dagli schiavi africani giunti nel Sud degli Stati Uniti (Texas, Alabama, Florida, Tennessee) e ha alla sua base le musiche tradizionali africane, quelle cantate dagli schiavi, mentre lavoravano. Il blues presenta molte sottocategorie, per esempio l'electro blues, nato alla fine della seconda guerra mondiale.

Dopo il 1960 il rock and roll ed il rock-metal nascono sotto l'influenza del blues. Ma torniamo al blues, che con il suo ritmo esprime la tristezza, con l'uso sapiente della chitarra elettrica. Il blues aumenta subito il suo pubblico, facendosi ascoltare anche da aristocratici ed intellettuali e generando il jazz. B. B. King, Muddy Waters, Howlin' Wolf, John Lee Hooker e Ray Charles lo interpretano magistralmente.

Il jazz appare più complicato del blues, anche se hanno in comune il fatto che nasca dal profondo dell'anima. Jimi Hendrix, il migliore chitarrista del mondo, disse: "Il blues non è facile da suonare, ma è difficile da sentire" e B. B. King aggiunse: "Niente che non è sensibile non può essere blues, niente che non è blues non è reale, se non è reale non lo è neanche la musica".

II A NEHİR MARSEL ÇELİKER

MERCEK ALTINDA / SOTTO LA LENTE

Beyninize Hoş Geldiniz / Benvenuto Al Vostro Cervello

2011 yılında, birinci baskısıyla pek çok kitapçının 'çok satanlar' rafında yer alan "Beyninize Hoş geldiniz" bu ilgi çekici başlığı ve çok iyi düşünülmüş sarı renkli kapağıyla dikkatinizi çeken, sayfalarını oracıkta karıştırma isteği uyandıran, kullanma kılavuzu niteliğinde bir kitaptır.

Sarı'nın beyninizin en hızlı algıladığı renk olmasından dolayı kitaplarla dolu bir rafta ilk olarak bu kitabı algılıyor ve ona yöneliyorsunuz. Bu da kitabın yazarları olan iki nörobilimci Sandra Aamodt ve Sam Wang'in mesleklerinde ne kadar başarılı olduklarının oldukça iyi bir kanıtıdır. Kitabın tanıtımında "Arabanın anahtarını nereye koyduğumuzu neden unuturuz da araba kullanmayı hiç unutmuyoruz?" sorusuyla karşılaşmanız da sizde bu kitaba karşı merak uyandırır. İşte beynini daha iyi tanımak isteyen siz okuyucular da bu kitabı satın alarak bir yolculuğa çıkarsınız.

322 sayfadan oluşan bu yapının altı kısım ve otuz bölümü var. Kitabın ilk bölümü, "Beyninizi ne kadar tanıyorsunuz?" başlıklı testiyle sizi, yaptığınız yanlışların doğru cevaplarını bulma dürtüsüyle başa bırakıyor. Kitabın dili oldukça sade hatta o kadar ki okurken bilmediğiniz tıbbi terimleri bile anlamana yardımcı olan bir üslup kullanılmış. Ayrıca, "Biliyor muydunuz, Hurafe, Pratik İpucu, Tahmin" başlıklı açıklama kısımları ve sayfa aralarında yapılan alıntılarla birlikte iki nörobilimci, gazetelerde gördüğünüz ve bildiğinizi sandığınız kulaktan dolma bilgilerin doğrularıyla sizleri buluşturuyor.

"Beyninize Hoş Geldiniz" aklınıza gelen sorulara şaşırtıcı cevaplar verirken bilimsel oluşunun yanı sıra genel kültürümüzü zenginleştirip sizleri sıkmadan aydınlatıyor. Bu sebeple de kitaplığınızda bulundurmanız gereken oldukça değerli bir eser.

12/A ZEYNEP NİSAN DEDE

In Turchia, nel 2011, viene pubblicato per la prima volta, con un titolo interessante ed una copertina accattivante, di colore giallo, un libro che fa venire la voglia di leggere, all'istante, in libreria. Il libro funziona come una serie di istruzioni per utilizzare il cervello. Si spiega che la copertina del libro

é gialla, per far capire che il cervello riconosce prima questo colore, inoltre si parla della bravura di due scienziati, che scrivono libri, esponendo il lavoro realizzato. Nel retro della copertina si pongono dei quesiti: "Perché dimentichiamo dove abbiamo messo le chiavi della macchina, ma non dimentichiamo come si usa?". Con l'intenzione di trovare la risposta, andiamo svelti a casa per leggerlo.

Il libro é costituito da 322 pagine, 6 capitoli e 30 articoli. Nella prima parte c'è un questionario, dal titolo "Quanto conoscete il vostro cervello?"; le risposte errate, con relative soluzioni, ci portano a capire questa realtà. Il libro é facile da leggere, chiaro nell'esposizione, infatti anche se non capiamo i termini medici, ce li rende intelleggibili. Durante la lettura troviamo parti delegate al compito di rendere agevole la comprensione, tramite adeguati richiami del testo, "Sapete questo?... Superstizione, Suggerimenti pratici, Predizione". I due neuroscienziati ci fanno conoscere, così, la verità che si nasconde dietro alle superstizioni, che conosciamo o di cui abbiamo letto. Questo libro mentre risponde alle domande che ci poniamo, molto spesso, aumenta anche la nostra cultura generale con uno stile facile e leggibile, come bere un bicchiere d'acqua. Anche solo per questo motivo dobbiamo averlo nella nostra libreria.

IV A ZEYNEP NİSAN DEDE

MERCEK ALTINDA / SOTTO LA LENTE

Doğanın Mucizeleri / I Miracoli Della Natura

Dünyamızda milyonlarca bitki türü yetişmektedir. Peki, biz bunlardan hangilerini tanıyoruz? Elbette, yalnızca günlük hayatımızda rastladığımız türleri... Peki, ya hiç karşılaşmadıklarımız? Doğada çoğumuzun bilmediği fakat varlıklarını bir şekilde öğrendiğimiz, enteresan isme sahip bir sürü bitki yaşamaktadır. Bunlardan ikisini örnek vermem gerekirse birincisi; Maymun Yüzlü Orkide, bir diğeri de Porcupine Domatesi. İkisi de günlük hayatımızda oldukça az belki de hiç görmediğimiz bitkiler.

Maymun Yüzlü Orkide, botanik biliminde ismi Dracula Simia olan bir orkide türüdür. Keşfedildikten sonra yapısının maymun yüzüne benzemesi sebebiyle "Maymun Yüzlü Orkide" ismi verilmiştir. Yaz kış mevsim farkı gözetmeksizin Maymun Yüzlü Orkidelere, Ekvator bölgesinde- Peru, Brezilya, Şili ve Bolivya'da- 1000-2000 metre yükseklikteki ormanların içlerine doğru rastlıyoruz. Aynı zamanda ülkemizde özel şartlar altında da yetiştirilmekte bu orkideler. Kokusunun portakala benzemesi ise dikkatleri üzerine çeken diğer bir özelliği. Uygun şartlar sağlanırsa bu orkide çeşidini evlerimizde de yetiştirmenin mümkün olduğu söyleniyor.

Porcupine Domatesi ise yapısı itibariyle dikkat çeken bir diğer bitki. Halk dilinde "Kirpi Domates" anlamına da gelen bu bitkinin botanik biliminde ismi Solanum Pyracanthos'tur. Bu domates türü soğuk kesinlikle dayanıklı değil. Sıcak iklimi ve alkali toprakları seven, bu iğneli çalı bitkisi Madagaskar Adası ve Batı Hint Okyanusu'nda yetişir. Son derece zehirli meyvelere sahip olan Porcupine Domatesi dünyada sadece süs bitkisi olarak kullanılmakta. İnanılmaz derecede hızlı büyüeyebilen bu bitkiyi, sabah ektiğinizde akşama kocaman bir çalı olarak bulabilirsiniz. Maymun Yüzlü Orkide ve Porcupine dünyamızda yetişen milyonlarca bitki ve canlı türünden yalnızca ikisi. Onlar gibi nadir görülen bitkilere, oturduğumuz sitenin bahçesinde ya da yol kenarlarında rastlamamız pek mümkün olmasa da aslında dışarıda hep göz ardı ettiğimiz bambaşka bir dünya bizi beklemekte.

Doğanın ve yeşilliğin verdiği huzuru sadece şehirlerimizde oluşturduğumuz yapay bahçeler ve parklardan alamayız. Ruhumuzun sağlığı için doğanın bize sunduğu mucizelerle bütünleşmeli ve oldukça yaşlı olan dünyamızda hayatını devam ettirecek yeni nesiller ve canlılar için ise doğamızı korumalıyız.

10/A DEFNE GERÇEKÇİ

Sulla nostra terra vivono miliardi di piante. Ma quante ne conosciamo? Sicuramente riconosciamo solo le tipologie che incontriamo nella nostra vita quotidiana. Ma ci sono altri tipi di piante interessanti, che non vivono alle nostre latitudini.

Per esempio la Montella Orkid e la Porcupine Tomato. La Monkey Orkid è conosciuta in botanica come Dracula Simia, ma il primo nome le è stato attribuito per la somiglianza con una scimmia. Questa pianta la incontriamo nei boschi, vicino all'Equatore, specialmente in Perù, Brasile, Bolivia e Cile, all'altezza di 1000/2000 metri. Ha una caratteristica particolare, cioè odora di arancia e potremmo anche tenerla, con i giusti accorgimenti, nelle nostre case.

La Porcupine Tomato è una pianta interessante, conosciuta come Pyracanthos in botanica. Non ama il freddo e cresce nell'isola del Madagascar e nell'Oceano Indiano Occidentale: ha frutti velenosi, usati come ornamenti.

Altra caratteristica è la crescita veloce, la vediamo più grande dalla mattina alla sera. Dobbiamo proteggere la nostra bella, vecchia terra, per garantire un futuro a tutti gli uomini.

II A DEFNE GERÇEKÇİ

MERCEK ALTINDA / SOTTO LA LENTE

Galileo'nun Bize Kazandırdıkları

/ Le Informazioni Che Apprendiamo A Scuola

Eğitimimiz boyunca yaparak yaşayarak öğrendiğimiz bilgiler her zaman kalıcılığını korumuştur. Bu nedenle de bu bilgilerin hayatımızdaki yeri ezbere dayalı olanlardan daha fazla olmuştur. Zaten 21. yüzyılda hem öğrencilerin hem de ailelerinin beklentileri bu yöndedir.

Okulumuzda pek çok alanda geziler ve seminerler düzenlenmektedir; bu sayede hem sıkılmadan öğrenmiş oluyoruz hem de bu bilgiler bizim için daha kalıcı oluyor. Galileo Galilei İtalyan Lisesinde okuduğum yıllarda ben de pek çok seminere ve geziye katılma şansı buldum. Hazırlık senemde Beyoğlu Gezisi düzenlenmiştir. Beyoğlu'nu bir rehber eşliğinde gezdik ve gezdiğimiz yerlerin tarihini öğrendik.

9. sınıftayken edebiyat dersinde okuduğumuz "Kürk Mantolu Madonna" kitabının ardından Sabattin Ali'nin kızı, Sevgili Filiz Ali okulumuza ziyarete gelerek bizimle hem kitap hakkında konuşmuş hem de yaşadığı dönemi ve babasına dair kendisinde iz bırakmış hatıraları bizimle paylaşmıştı, yine 9. sınıfta bizler için Balat Gezisi düzenlenmişti. Bu gezide de hazırlık sınıfında yapılan gezi gibi ziyaret ettiğimiz yerlerin tarihini bir rehber eşliğinde öğrenmiştik.

10. sınıfta Buket Uzuner'in "Toprak" adlı kitabından yola çıkılarak Çorum'a bir gezi düzenlendi, Çorum'un tarihi yerleri gezildi ve Hitit Medeniyeti üzerine bir dizi bilgilendirme çalışmaları öğretmenlerimiz tarafından yapıldı.

11. sınıfta okuduğumuz "Dr. Jekyll ile Bay Hyde" kitabının ardından, kitabın çevirmeni Celal Üster okulumuzu ziyaret etti veengin bilgilerini bizimle paylaştı, aynı yıl Orhan Kemal'in Müzesinde yazarımızın oğlu, biz 11. sınıf öğrencilerine babasının sanat anlayışını şekillendiren hayat hikâyesi hakkında bilgiler verdi.

Son senemizde de okumuş olduğumuz "Ela Gözlü Pars Celile" adlı kitabımızdan sonra da "Biraz Şiir, Biraz Resim, Biraz Aşk" başlığıyla Nâzım Hikmet Ran'a dair pek çok proje basamağı izlendi. Kitabın yazarı bizimle kitaba dair konuştu. Yine bu yıl Tarih Öğretmenimizle beraber "Ayla" filmini izlemeye sinemaya gittik ve Anne Frank ile ilgili bir sergiyi

de yakın tarihte ziyaret ettik. Matematik dersimizle ilişkilendirerek Şirince'ye "Ali Nesin Matematik Köyü"ne gittik. Sanat Tarihi dersimizle de ilişkilendirerek de Abidin Dino sergisini gezdik.

Gezi ve Trekking Kulübü her sene 10, 11 ve 12. sınıf öğrencilerine yönelik ülkemizin çeşitli bölgelerinde yer alan eşsiz manzaralara turlar düzenledi.

Saymakla bitiremediğim ne çok çalışma, gezi ve etkinlik... Hepsi bizler, biz Galileolu gençler için! İşte tüm bu sıraladıklarımla bilginin daha keyifli öğrenildiğini ve akılda daha kalıcı olduğuna inanıyorum. Bizden sonraki dönemlerde de benzer çalışmaların devam etmesi gerektiğini düşünüyorum.

12/B MÜGE GERGİN

Le informazioni che apprendiamo a scuola ci accompagneranno per tutta la vita. Penso che siano molto importanti quelle che impariamo scrivendo, viaggiando e facendo esperienza. Il sistema educativo del XXI secolo, per volontà di studenti e genitori, volge verso un aspetto esperienziale. Da questo punto di vista il nostro liceo "Galileo Galilei" ha organizzato, nei cinque anni che l'ho frequentato come studentessa, numerose visite guidate, viaggi, escursioni, seminari. Ricordo, non in ordine cronologico le visite a Beyoğlu, Balat e Çorum, basata sul libro di Buket Uzuner "Terreno", ai luoghi della civiltà ittita, al villaggio della matematica di Ali Nesin, a Şirince.

Molti i seminari tenuti dopo la lettura di un libro, ricordo "La Madonna col cappotto di pelliccia" di Sabahattin Ali e l'incontro con la figlia dell'autore, che ha condiviso con noi ricordi ed esperienze del padre. Il famoso testo "Lo strano caso del Dr. Jekyll e Mr. Hyde", commentato con il traduttore turco Celal Üster. L'ultimo anno il libro letto è stato "Ela Gözlü Pars Celile" di Nazım Hikmet Ran e c'è stato anche un incontro con lo scrittore. In questi anni noi giovani abbiamo imparato veramente tanto!

IV B MÜGE GERGİN

MERCEK ALTINDA / SOTTO LA LENTE

Aklınızdan Çıkmayacak Sergiler / Due Interessanti Mostre

Her ay sinema, fotoğrafçılık, edebiyat gibi dallarda kültürel etkinlikler düzenleyen Yapı Kredi Kültür ve Sanat, bu ay iki güzel sergiye ev sahipliği yaptı. İlki, bu yıl vefatının 70. yıl dönümü olan Sabahattin Ali hakkında “Şehirlere Alışamadı: Sabahattin Ali’nin Şehirleri”; ikincisi ise “Bir Meteliğin Peşinde” başlıklı sergi.

Türk Edebiyatının hemen hemen her türünde (şiir, öykü, roman) eser vermiş olan Sabahattin Ali’yi biz Türk okurları en fazla “Kürk Mantolu Madonna” ve “İçimizdeki Şeytan” adlı eserleriyle tanıyoruz. Bu sergi ise hayatı hakkında daha geniş bilgi sahibi olmamızı sağlıyor. Sabahattin Ali, bazı sebeplerden dolayı farklı şehirlerde yaşamını sürdürmüştür. Bu serginin asıl amacı yazarın bulunduğu Anadolu şehirleri ve Berlin’i onun bakış açısıyla değerlendirmemizi sağlamak. Serginin girişinde Sabahattin Ali’nin yaşadığı şehirlerin kronolojik sırası ve haritası bizleri karşılıyor. Yazarımız, bazı yolculuklarında ailesinden uzak kalmış olsa bile bu ayrılıklara hep olumlu bakmış ve “Yolculuklar bana zevk verir. Bu zevkte varacağım hedefin zevki dâhil değildir. Yolculuk, bu bir yerde durmadığını, hareket ettiğini bilmek şuuru, bu bir yere bağlanıp kalmaktan kurtuluş başlı başına tatlı bir şeydir” demiştir.

Yine, sergide Sabahattin Ali için en önemli şehirler sıralanmış. (Çanakkale, İstanbul, Ankara, Belgrad, Budapeşte, Prag, Berlin, Konya, Adana, Yozgat, Sivas ve Kurklareli) Bu sıralamada bize her şehirde neler yaşadığını, yolunun kimlerle kesiştiğini, kişilerin Sabahattin Ali hakkındaki düşüncelerini anlatan çalışmalara yer verilmiş. Bunlar içinde hayatının en yoğun dönemlerini Ankara ve İstanbul’da geçirdiğini görmekteyiz. Sabahattin Ali’nin ailesine ilişkin anılarını içeren bölümlerde kızı Filiz Ali’nin babasıyla geçirdiği zamanlardan kesitlere rastlanır ki Efes Antik Kenti’ni birlikte gezmeleri, babanın eski kenti Filiz’in gözünde sanki o günde yaşıyorlarmış gibi canlandığı an karşılacağınız bilgiler arasındadır. Sabahattin Ali’nin çeşitli şehirlerde çektiği fotoğraflara ve eserlerinin eskizlerine de sergide yer verilmiştir.

İkinci sergi olan “Bir Meteliğin Peşinde: İşaretler, İzler ve Hikayeler” Yapı Kredi sikke koleksiyonundan esinlenerek hazırlanmış üç güncel sanat projesinden oluşmaktadır: Hera Büyüktaşçıyan’ın mekanik heykel ve çizimleri, Ali Tapık’ın definecilikle akıl sağlığı arasındaki ilişkiyi incelediği bölümler, Marco Di Giovanni’nin ise sikke koleksiyonunun yaşını temsil eden 60 yıllık ajandasının haritası üzerine yapıştırdığı küçük

altın folyolarla kentleri altın yıldızlardan oluşan bir gökyüzüne dönüştürdüğü çalışması... Bu serginin girişinde Artuklular, Bizans, Anadolu Selçukluları gibi birçok devletten kalmış paralardan oluşmuş koleksiyonla karşılaşırız. Hera Büyüktaşçıyan “Elden Ele, Elden Ötedekine” isimli mekanik heykeli ile Osmanlı’daki taş işi olayını hatırlatmaktadır. (Rus hükümetinin tazminat istemesi üzerine dönemin bankerlerinin ellerindeki altınları toplayıp onları bakırla karıştırıp düşük ayarlı para hâline dönüştürmesi ve devlete gelir sağlamasıdır.) Ali Tapık ise “Apofeni Topografyası” isimli fotografik yerleştirmesi ile birlikte definecilik ve akıl sağlığı arasındaki bağlantıyı ve definecilik olaylarının görsel izlerini incelemiştir.

Her ay farklı sergi ve organizasyonlar ile karşımıza çıkan Yapı Kredi Kültür ve Sanat’ı İstiklal Caddesi’ne yolunuz düşerse mutlaka ziyaret edin.

12/A İDİL MELDA KARAKALE

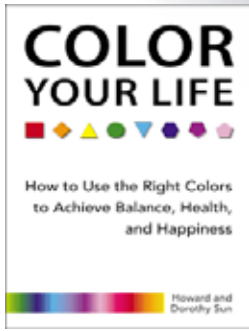
Yapı Kredi Kültür Sanat organizza, ogni mese, mostre di fotografia, letteratura e cinema. In questi giorni ne sono in corso due: una è dedicata a Sabahattin Ali, a 70 anni dalla sua morte, la seconda si intitola Meteliğin Perinde. Sabahattin Ali era un importante scrittore di novelle, poesie e romanzi, nonché critico letterario. Ricordiamo tra i romanzi, “Kürk Mantolu Madonna” e “İçimizdeki Şeytan”. La mostra ci fornisce informazioni sulla vita e sulla città dove abitò e ci fa vedere le zone dell’Anatolia e Berlino, secondo il suo pensiero. All’entrata c’è una mappa con la cronologia della sua vita e dei luoghi dove ha vissuto. Lo scrittore è stato, talora, costretto a lasciare la sua famiglia, ma ha sempre sostenuto che i viaggi gli procuravano piacere. Tra le città dove è stato ricordiamo: Çanakkale, İstanbul, Ankara, Belgrado, Praga, Berlino, Konya, Adana. La mostra ci fa capire anche i suoi rapporti con la figlia Filiz Ali e la moglie Alice Ali. La seconda mostra consiste nell’esposizione della collezione di monete di Yapı Kredi. Le foto ci mostrano monete di inestimabile valore e lo stampo che le ha coniate. Consiglio questo luogo per le numerose ed interessanti mostre.

IV A İDİL MELDA KARAKALE

MERCEK ALTINDA / SOTTO LA LENTE

Yaşam ve Renkler / La Vita E I Colori

Renkler, hayatımızı etkilerler. Farkında olmasak da düşüncelerimizi yönlendirebilirler. Sadece siyah ve beyaza boyanmış bir dünya ise bizleri mutsuz edebilir.

Renklerin bize kattığı farklı anlamlar vardır. Söz gelimi; kırmızı renk kan basıncını yükselterek ani karar vermemizi sağlar. Ünlü hamburger firmalarının reklam logolarında bu rengi görmek mümkün. Farklı kültürlerde de renklerin anlamları değişebilir. Siyah çoğu kez matemin rengiyken Japonya'da bir cenaze töreninde herke-

sin beyaz giydiği görülmüştür. Tabii ki her renk kişide farklı hisler oluşturabilir sonuçta hepimiz farklıyız.

Renk, ışığın ayrılmaz bir parçasıdır, İngiliz fizikçi Isaac Newton 1670 yılında güneş ışığını prizmadan geçirerek, renkleri ayırmayı başarmıştır. Newton'un renklerle ilgili olarak ulaştığı bilgiler sonucunda da "Renk Bilimi" dalı olarak ortaya çıkmıştır.

Renklerin insan yaşamı üzerindeki etkisi psikolojik hastalıkların tedavisi için de destekleyici olarak kullanılır. 'Living Colour' organizasyonunun kurucusu Howard Sun renklerle ilgili olarak psikoloji ve kişilik gelişimi alanlarında araştırmalar yapmıştır. 1983 yılında renk terapisti unvanını alarak eşi Dorothy Sun ile 1984 yılında İngiltere'nin ilk resmi terapi merkezini açmıştır.

KROMOTERAPİ

Kromoterapi olarak bilinen renk tedavisi eski Mısır'da, Çin'de ve Hindistan'da eskiden beri bilinmekteydi. Bu tedavi yöntemi insanda bazı renklere ait merkezler olduğu düşüncesiyle ortaya çıkmıştır; bu merkezlere chakra adı verilir ve bu chakralar belirli organları yönetir. Hastaya, aksayan enerji alanının rengiyle ilgili tedavi uygulanır, o renklerle ilgili besin tavsiyeleri verilir. Tedavi esnasındaki süre kromoterapi uzmanının tavsiyesine göre yapılır.

RENKLERİN İLGİNÇ ÖZELLİKLERİ

YEŞİL:

Kalbin bu rengin yaydığı enerji alanında olduğu düşünülür. Güven veren bir renktir, bu yüzden bankaların logolarında görülür. Bir diğer özelliği de yaratıcılığı körükler, büyük lokanta mutfaklarında bu sebeple yeşil tercih edilir. Hastanelerde de rahatlatıcı özelliği göz önünde bulundurulmuştur. Ayrıca bazı ülkelerde gelinler, doğurganlığı simgelemesi için yeşil giyer. Amerikan kültüründe de parayı simgeler.

MAVİ:

Vücudumuzun boğaz bölgesini yansıtır. Araplar mavinin kan akışını yavaşlattığına inanır, nazar boncuğu bu yüzden mavidir. Duvarların mavi olan okullarda çocukların daha az yaramazlık yaptığı saptanmıştır. Mavi renk kalemle yazılan yazılar hafızada daha kalıcı olmaktadır.

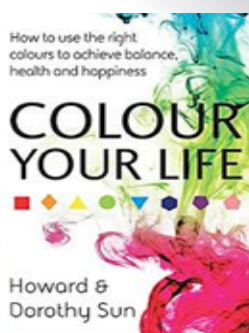
KIRMIZI:

Kalbin en uzun dalga boyuna sahiptir. İnsanları çabuk karar almaya ve beklentileri arttırmaya teşvik eder. Bu renk insanların zamanı unutmalarına yol açar bu yüzden barlarda ve gece kulüplerinde kırmızı tercih edilir. Kan basıncını ve solunumu hızlandırabilir. Mutluluğu temsil eder. Bir işi sonuna kadar götüren azmi ve kararlılığı gösterir.

MERCEK ALTINDA / SOTTO LA LENTE

Yaşam ve Renkler / La Vita E I Colori

I colori influenzano la nostra vita. Siamo consapevoli che possono cambiare la nostra vita. Se, durante la nostra vita, avessimo visto solo i colori bianco e nero saremmo depressi.

I colori hanno diversi significati, per esempio il rosso aumenta la pressione sanguigna e fa prendere decisioni improvvise. Possiamo notare l'uso che una nota azienda di hamburger fa di questo colore. I significati possono cambiare nei diversi ambienti culturali. Per esempio in Giappone a i funerali tutti vestono di bianco.

Sicuramente ogni colore crea sentimenti diversi nei diversi esseri umani. Il colore é una parte della luce, che non si può separare. Il fisico inglese Isaac Newton ha scoperto i colori, facendo passare la luce del sole nel prisma, ha mostrato che la conoscenza dei colori fa parte della scienza. Molti colori vengono usati come supporto per il trattamento di malattie psicologiche. Howard Sun, fondatore dell'organizzazione "Living Colour" ha condotto ricerche di psicologia e sviluppo personale. Nel 1893 nasce la denominazione di terapeuta del colore e questo scienziato apre, con sua moglie Dorothy, un primo centro di terapia.

CROMOTERAPIA

Il trattamento in base ai colori si conosce da Millenni. Questo metodo parte dall'idea che, nella persona, ci sono diversi recettori, che si chiamano Chakra, in tutti gli organi importanti. Il terapeuta consiglia il trattamento, variando i colori.

LE CARATTERISTICHE INTERESSANTI DEI COLORI

VERDE:

Si pensa che si trovi nel campo energetico dell'organo cardiaco. Una seconda caratteristica la notiamo nei grandi ristoranti, dove favorisce la creazione di nuovi piatti. Negli ospedali ispira calma. In alcuni paesi lo indossano le spose, per favorire la nascita dei figli. Nel Nord America simboleggia i soldi.

BLU:

Il blu riflette la gola, nel corpo. Gli Arabi pensano che questo colore rallenti il flusso del sangue, per questo il nazar boncuk è di questo colore. Le scritte blu restano impresse nella memoria.

ROSSO:

Il rosso ha la maggiore lunghezza d'onda. Con questo colore prendiamo decisioni rapide e aumentiamo le aspettative. Ci fa anche dimenticare il senso del tempo, che scorre, lo troviamo, difatti nei locali notturni. Rappresenta anche la felicità.

II A MELİSA ÖZDEMİR

MERCEK ALTINDA / SOTTO LA LENTE

Geleceğin Meslekleri / Le Professioni Del Futuro

Teknolojinin günden güne gelişmesiyle birlikte, robotların işlerimizi elimizden alacağı sıkça duyduğumuz bir varsayım hâline geldi. Ancak teknolojinin bize sağladığı olanaklar sayesinde yeni meslekler oluşacak ve hatta oluşmaya başladı bile. Bu mesleklerden bazıları mevcutların yerini aldı. Sizlere geleceğin mesleklerinden birkaçını örneklemek ve açıklamak istiyorum.

Artırılmış Gerçeklik Seyahati Üreticilerinin işi, yeni nesil eğlence tecrübeleri üretmek olacak. Üreticiler, artırılmış gerçeklik yolculukları için çeşitli tecrübeler yazacak, tasarlayacak ve üretecek.

Yapay Zekâ İş Geliştirme Sorumlusu, günümüzdeki bir satış görevlisinin yaptığı işin aynısını yapacak fakat bunu yapay zekâ hizmetleri için gerçekleştirecek. Yapay Zekâ Destekli Sağlık Teknisyenleri insanların doktora gitmesine gerek kalmadan kapıya gelerek yazılımları sayesinde hastalık tespiti yapabilecek.

Otonom araçlar ve teslimat droneleri, hava ve kara trafiğinin kontrol sistemini büyük ölçüde değiştirdi. Yol denetleyicisinin görevi; kara ve hava trafiğinin etkili, düzgün şekilde düzenlenmesini sağlamak olacak.

DNA analizleri ve CRISPR gen düzenleme tekniğiyle insanların yeni sağlık ihtiyaçları oluştu. Biyoteknoloji şirketleri de bu ihtiyaçları karşılamak için yeni ilaçlar üretiyor. Genomik Portföy Çalışanları, üretilen ilaçların insanlara satılmasını sağlamak için stratejiler geliştiren üst düzey yöneticiler olacak.

Gördüğünüz gibi teknolojinin gelişmesiyle insanların iş gücüne olan ihtiyacın azalacağı düşüncesi yanlıştır. Teknoloji her zaman gelişmeye devam edecek ve bu da bilim insanlarının çalışmaları neticesinde gerçekleşebilecektir. Fakat, bazı meslekler yerlerini robotlara bıraktıkça biz insanlar için de yeni meslek sahaları doğacaktır. Çünkü hiçbir robot, ne kadar zeki olursa olsun, insanın duygusal yanına ve yeteneklerine sahip olamaz.

12/A ŞİRİN TUNALI

Con lo sviluppo della tecnologia pensiamo che i robot soppianteranno l'uomo, in molte professioni. Grazie alla tecnologia, però, si creeranno altre figure professionali, che prenderanno il posto di quelle vecchie. Un lavoro nato negli ultimi tempi è quello di creatore di esperienze di realtà accresciuta; altro mestiere è quello di sviluppare l'intelligenza artificiale; pure i servizi medici saranno migliorati da queste tecniche, per le diagnosi e i ricoveri ospedalieri. Un altro lavoro sarà controllare il traffico aereo e su terra con i droni, poi ancora saper usare le analisi del DNA e del CRISPR, per produrre e vendere nuovi farmaci.

Io penso che le opportunità lavorative, facendo un saldo tra quelle vecchie e le nuove, aumenteranno. Questo perché nessun robot, per quanto intelligente, potrà avere le capacità e i sentimenti di un essere umano.

IV A ŞİRİN TUNALI

İSTANBUL / *ISTANBUL*

İSTANBUL / ISTANBUL

Asla Bir Elveda Olmayacak
/ Istanbul Non Sará Mai Un Addio

“İşte, karşımızda İstanbul şehri. Sonsuz, yüce fevkâlâde! Kâinatın ve insan soyunun ihtişamı. Demek ki böyle bir güzellik sadece bir hayal değilmiş. Haydi şimdi bu ilahi görüntüyü tarif etmeye, kelimelerle kutsiyetini bozmaya çalış bakalım. Kim İstanbul’a tarife cüret edebilir ki. Chateaubriand, Lamartine, Gautier. Hepsi de nasıl kekelemişler?” E. De Amicis

2008 yazında, İstanbul’a ilk kez gelmiştim. Sıcaklığın ve tozun beni en çok etkileyen şeyler olduğu Dubai’ye yapılan bir geziden yeni dönmüştüm. İstanbul hareketli ve canlı renklerle dolu bir şehirdi. Çok fazla zaman ayıramadığım için bu şehrin tadı damağımda kalmıştı ve bir gün yeniden İstanbul’a gelip daha fazlasını keşfetmek istiyordum. 2009 baharıydı, o zaman Bogota’da arkadaşım ve meslektaşım olan Gianni ile birlikte ders veriyorduk. Birçok sebepten ötürü, Kolombiya’yı terk etmeye ve İtalya’ya en yakın ülkelerdeki İtalyan okullarına mektup gönderme kararı almıştık. Birkaç gün içinde iki okul ile temasa geçtik. Biri Kahire’deki İtalyan Lisesi, diğeri de İstanbul’daki Galileo Galilei İtalyan Lisesiydi. İstanbul’a gitmeyi o kadar çok istemiştik ki!.. Gianni’ye okulun e-posta adresini sordum ve CV mi gönderdim. Hatta bir süre CV’mi tekrar tekrar gönderdim. Ama ne var ki, cevap her zaman aynıydı: “Şu anda İtalyanca öğretmen ihtiyacımız yok.”

2015 yılının kışındı. Yaşadığım sessiz, sakin ve uyku köyde bir gün telefonum çaldı. Telefondaki ses bana, “Merhaba ben Gianni! Hâlâ buraya, İstanbul’a gelmek istiyor musun Giordana?” diye sordu. 4 Şubat 2016’da, iki valiz ve birkaç eşyama yola koyuldum. Nihayet İstanbul benimdi ya da ben onundum, bunu o vakit bilmiyordum ama pek de önemli değildi zaten. Ve şimdi, iki yıldan uzun bir süre sonra, kelimelerle İstanbul’u tanımlamak yeterli değil. İstanbul’da olmalı ve onu yaşamalısınız; camiler, minareler, kli-

şeler, ezan sesleri ve esnaf insanları... Ve sonrasında, sesler, gürültüler, müezzinin sesi, arabaların korna sesleri, sokaklardaki binlerce sanatçı ve müzisyenler...

Ne var ki benim İstanbul’a geliş zamanımda, bu şehir, patlayan şiddetli bombaların sesleri ve dehşet verici gürültüsü içindeydi. Ama şehrin yaşama gücü, güzelliği ve sanatın gücü bir süre sonra geri döndü ve bu korkulardan bizleri uzaklaştırdı. Şehrin üstü gibi altında da başka dünyalar sizi bekler. Söz gelimi su sarnıçları ya da saraylar. Halıların, lambaların, porselemlerin hepsinin farklı renkleri...

Ve İstanbul’un farklı tatları; sıcak, tatlı, baharatlı, çaylar, çorbalar ve kuru meyveler... Taze meyveler ve meyve suları, binlerce tatlı puf böreği ve şekerlemeler ve daha niceleri. Günlük yürüyüşler, beni tanıyan ve beni selamlayan sıradan insanlar, işlerine gitmek için acele eden İstanbul halkı, tiyatrolar, tarihi hamamlar...

Evet, İstanbul sokak ve caddelerinde gezinirken “Buraya nereye, nasıl bir yere geldim.” diye endişelenmiyorum, çünkü burada yeni yolların beni nereye götürdüğünü artık tahmin edebiliyorum, sokaklarda dönüp ne bulacağımı biliyorum, şimdi kendime dedim ki bu benim İstanbul’um. Bildiğim şehir, yaşıyorum ve öğrendim. Birçok çelişkisine rağmen bu şehri seviyorum.

Şimdi; martıları, dalgaları, gemileri ve gemilerin sirenleri eşliğinde Boğaziçi’ni izleme zamanı. Benim içinse artık gözlerimde, kalbimde, hayatımda, İstanbul’a “Görüşürüz” deme zamanı geldi. Veda etmiyorum, çünkü asla bir elveda olmayacak.

GIORDANA MARZULLO
İtalyanca ve Latince Öğretmeni

İSTANBUL / ISTANBUL

*Asla Bir Elveda Olmayacak
/ Istanbul Non Sarà Mai Un Addio*

“Ecco Costantinopoli! Costantinopoli sterminata, superba, sublime! Gloria alla creazione ed all'uomo! Io non avevo sognato questa bellezza! Ed ora descrivi, miserabile! profana colla tua parola questa visione divina! Chi osa descrivere Costantinopoli? Chateaubriand, Lamartine, Gautier, che cosa avete balbettato?” E. De Amicis

Era l'estate del 2008, la mia prima volta ad Istanbul. Di ritorno da un viaggio a Dubai dove il caldo e la polvere erano state le cose che mi avevano colpito di più. Istanbul mi era sembrata fresca e piena di colori, allegra viva. I pochissimi giorni trascorsi mi lasciarono soltanto una gran fame di vedere di più, di conoscere di più.

Era la primavera del 2009, insegnavo a Bogotà allora, e con me Gianni, un caro amico e collega. Insieme, per mille motivi, decidemmo di lasciare la Colombia e inviammo lettere e lettere alle scuole italiane nei Paesi più vicini all'Italia. Nel giro di un paio di giorni fummo entrambi contattati, io dal Liceo Italiano a Il Cairo, lui dal Liceo Italiano a Istanbul. Istanbul... quanto mi sarebbe piaciuto molto di più essere io a dover andare ad Istanbul! Chiesi a Gianni la mail della scuola e iniziai a inviare il mio curriculum.. una volta, poi un'altra, poi un'altra... praticamente ho intasato il computer della segreteria per anni! La risposta seppur gentile, però, era purtroppo sempre la stessa: “Non cerchiamo docenti al momento”.

Era l'inverno del 2015. Squillò il telefono nel tranquillo, vuoto e sonnacchioso borgo friulano dove vivo. “Ciao, sono Gianni! Vuoi ancora venire qui a Istanbul?” Il 4 febbraio 2016 atterrai, con due valige e tanta trepidazione. Finalmente Istanbul era mia... o io ero sua, al momento non lo sapevo ma non aveva importanza. E adesso, dopo più di due anni, le parole non sono an-

cora sufficienti a descrivere Istanbul. Bisogna esserci, viverla, lasciarsi travolgere: le moschee, i minareti, le chiese, le donne con i veli e gli uomini che commerciano di tutto. E poi suoni, voci, rumori, c'è il Muhez-zin il vociare della gente e i clacson delle macchine, i mille artisti di strada, più o meno capaci, che suonano gli strumenti più improbabili, i richiami dei venditori. Al mio arrivo, però, risuonò anche, per troppe volte, il fragore violento e terrificante di bombe che esplodevano, di persone che esplodevano... ma la forza della vita, la forza della bellezza e dell'arte hanno, col tempo, coperto e allontanato questo orrore.

Adesso c'è il Bosforo, con i suoi gabbiani, lo scrosciare delle onde, le sirene dei battelli e delle navi. C'è un mondo sotterraneo, fatto di acque e di gocce che rimbombano nel più profondo silenzio della Cisterna. Ci sono i colori dei tappeti, delle lampade, delle porcellane.

E ci sono i sapori: i sapori caldi, di spezie e di “çay”, di “çorba” e di frutta secca. E i sapori della frutta fresca e delle spremute, dei mille dolci di pasta sfoglia e zucchero.

Le passeggiate quotidiane, i commercianti abituali che mi riconoscono e mi salutano, le strade percorse in tutta fretta per andare al lavoro, a teatro o all'hammam.

Ecco, ora che cammino senza preoccuparmi di dove vado, riuscendo a indovinare dove portano strade nuove, girando nei vicoletti sapendo cosa troverò, ora, dicevo, posso dire che questa è la mia Istanbul, la città che conosco, che vivo, che ho imparato ad amare nonostante le sue mille contraddizioni o forse proprio per queste.

Adesso che ho tutto questo nei miei occhi, nel mio cuore, nella mia vita di ogni giorno, è arrivato anche il momento di dire “Arrivederci” “Görüşürüz”, perchè con Istanbul non sarà mai un addio.

GIORDANA MARZULLO
Insegnante di Italiano e Latino

İSTANBUL / ISTANBUL

Anadolu Hisarı'nda Kaybolmak
/ *Perdersi Ad "Anadolu Hisarı"*

Asya yakasında yaşayan biri olarak, Anadolu Hisarı benim için her zaman kahvaltı kaçamağıyla özdeşleşmiştir. Bir sabah kalkılır, "Bugün de farklı bir yerde yapalım kahvaltımızı." denilir, mahmur gözlerle o arabaya binilir, "Yeldeğirmeni mi? Caddebostan mı? Üsküdar mı?" derken en son Anadolu Hisarı'na karar verilir. Göksu Deresi'ne kıyısı olan kahvaltı salonlarından birinde yanındakilerin "Ay ne güzelmiş burası!" sesleri eşliğinde karınlar doyurulur, bu duygularla civarda yürüyüş yapılır, boğaz havası alınır ve "Bu güzelim şehrin kıymetini bilmiyoruz!" düşüncesiyle eve dönüş yapılır.

İstanbul'un gürültüden uzak, mütevazı semti Anadolu Hisarı, İstanbul'u sevmek için başlı başına bir sebeptir bana göre. Semt, ismini tarihi kaynaklarda "Güzelce Hisar" olarak geçen, 1395 yılında Yıldırım Beyazıt tarafından Konstantopolis'i fethetmek amacıyla Uranüs Tapınağı'nın harabeleri üzerine yaptırılan surlardan alır. Toplam 7000 m² alana yaptırılan şirin ama bir o kadar da ihtişamlı Hisar bugün hâlâ eski büyüsunü korumaktadır. Bir gün yolunuz düşerse, bölgenin simgesi durumundaki yaşlı surların etrafında uzun uzun gezip surları incelemenizi öneriyorum.

Anadolu Hisarı'nın hemen yanında, Göksu Deresi bulunuyor. Bizans zamanında bu bölgede yerleşim olmamasına rağmen, çayırdan akan sular şifalı oldukları inancı dolayısıyla kutsal sayılmış ve bölgeye "kutsal kuyular" anlamına gelen Potamonion adı verilmiş. Göksu deresinin adı ise "güzellikler" anlamına gelen Aretea'ymış. Günümüzde ise bu bölge balıkçı kasabalarını andıran yerleşimiyle biliniyor. Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemlerinde İstanbul halkı tarafından keşfedilen mekân, hızlı bir değişim geçirmiş ve şehrin en popüler eğlence merkezlerinden biri olmuştur. Ve o yıllardan bugünüme süregelen bir gelenek olan tekne turları da hâlâ devam etmektedir.

Derenin kenarına açılan eğlence mekânları, günümüzde kahvaltı salonu, lokanta ve kafelere dönüştürülmüştür. Manzaraları olağanüstü, bir yanda Göksu Deresi; diğer yanda İstanbul Boğazı... Semtin daha iç kısımlarında ise eski İstanbul ile özdeşleşen ahşap evlerin olduğu dar sokaklar yer alıyor. Bir şeyler atıştırdıktan sonra semtin dar sokaklarında gezinip içinde kaybolmak ise başka bir zevk.

Bölgedeki önemli yapılardan biri de şüphesiz Küçük-su Kasrı. Bölgedeki yapılaşmanın da etkisiyle 1751-1752 yılları arasında padişahın av köşkü olarak inşa edilen Kasır, 1856 yılında yıkılarak batı tarzında yeniden yaptırılmış. Sultan Abdülaziz (1861-1876) Dönemi'nde yaptırılan ince işlemleri ile dikkat çeken yapı ziyaretçilerini büyülüyor.

Küçük-su Kasrı'nın bahçesinde ise III. Selim (1761-1808) tarafından annesi Mihrişah Sultan için yaptırılan Küçük-su Çeşmesi dikkat çekiyor. Dikdörtgen şekilli çeşme konumu nedeniyle birçok sanatçıya ilham vermiş, hakkında şiirler yazılmış, tablolar yapılmış. Çeşmenin üzerinde III. Selim'i metheden kitabeler yer alıyor. Kasrın hemen karşısındaki Küçük-su Camii ise Mihrişah Sultan adına inşa edilmiş başka bir eser, fakat bu eser oğlu III. Selim değil eşi III. Mustafa (1717-1774) tarafından yaptırılmış. 1959 yılında yıkılan yapı daha sonra yeniden inşa edilmiş.

Son olarak, bölgenin biraz yukarısında bulunan Otağ-tepe'ye mutlaka uğramanızı öneriyorum. Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'un fethi için ilk hazırlıklarını yapıp Otağ-ı Hümayunu'nu (seferde kaldığı çadırı) kurduğu, dolayısıyla bu adı alan tepe, görebileceğiniz en güzel İstanbul manzaralarından birine sahip. İstanbul'la kalın!

10/A NART ÖZEL

İSTANBUL / ISTANBUL

*Anadolu Hisari'nda Kaybolmak
/ Perdarsi Ad "Anadolu Hisari"*

Come stabilità, che vive nella parte asiatica di questa città, "Anadolu Hisari" significa sempre una colazione fuori dal caos di questa megalopoli.

Ricordo i giorni, in cui mi alzavo presto per fare colazione fuori, con la mia famiglia, mentre risuonavano le voci che parlavano bene di quel posto, magnificando l'aria fresca e il piacere di passeggiare. Ma oltre ai ricordi voglio fornire qualche notizia storica.

Questo luogo prima era denominato "Güzelce Hisari" (belle mure), per le fortificazioni costruite sul tempio di Urano, da Yıldırım Bayezit. La superficie che comprendono è di 7000 metri quadri e sono ancora presenti, come il primo giorno. Vicino a queste fortificazioni scorre un fiume, il Göksu, le cui acque venivano ritenute miracolose dagli antichi. Ecco perché il luogo era chiamato "Potamonion" anticamente ed il fiume "Aretea".

Oggi il quartiere colpisce per la bella passeggiata e le case dei pescatori. Durante il periodo Ottomano il luogo scopre la sua vocazione alla ristorazione e nascono tanti caffè e ristoranti.

Nasce il palazzo "Küçüksu Kasrı", luogo nel quale i sultani si ritiravano per andare a caccia nei boschi circostanti.

Tra il 1861 e il 1876 il Sultano Abdulaziz decora in maniera stupenda questo luogo, che ancora oggi viene visitato ed ispira tanti artisti, anche per le belle fontane erette da Selim (1761-1808). Nei pressi sorgeva la moschea di Küçüksu, che è stata abbattuta e ricostruita nel 1959.

Ultima notizia, non certamente per importanza, ma per mero ordine cronologico è che Fatih Sultan Mehmet conquistò per prima la collina che sovrasta questo luogo, "Otağtepe", prima di procedere alla conquista di Bisanzio, che rinominò Istanbul. Oggi da questo luogo si gode una magnifica vista sulla città antica e moderna.

II A NART ÖZEL

COMMENTARIUM

YENİ İNTERNET SAYFALARIMIZ YAYINDA!

**IL NOSTRO
NUOVO SITO
È PRONTO!**

galileilisesi.k12.tr

[illegible]

A | Turnacıbaşı Sokak No:20 Beyoğlu - İstanbul
T | 0 (212) 244 4225 / 0 (212) 245 7849
F | 0 (212) 293 2577
E | info@galileilisesi.k12.tr
W | www.galileilisesi.k12.tr

GalileoGalileitalyanLisesi

Galileo Lisesi

galileolisesi